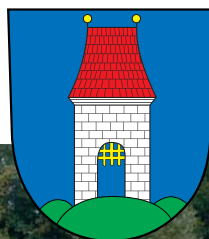

Dřevohostický zpravodaj

Drakiáda v neděli 6. října 2013

3 - 2013

*Úsilí, s nímž skrýváme své chyby, by stačilo,
abychom se jich zbavili.*

Michelangelo Antonioni

Vydavatel:	Městys Dřevohostice, IČ 00301213
Adresa redakce:	Úřad městyse Dřevohostice, Náměstí 74, 751 14 Dřevohostice, příspěvky posílejte na: ou@drevohostice.cz
Řídí redakční rada ve složení:	Ing. Alena Kopečková, tel. 581 297 913, ou@drevohostice.cz; Stanislav Skýpala, tel. 581 297 911, starosta@drevohostice.cz; Petr Dostál, tel. 581 297 912, mistostarosta@drevohostice.cz; Mgr. Hana Sedlářová, Ludmila Zehnálková, Jiří Kasperlík, Jaroslav Dopita, Jana Josieková, Petr Menšík
Ev. č. u MKČR:	E 12657
Periodicita:	Čtvrtletně
Náklad:	500 ks
Cena:	15 Kč
Místo, datum a číslo vydání:	Dřevohostice, listopad 2013, číslo 3/2013
Grafická úprava a tisk:	Elan spol. s r.o. Přerov
Uzávěrka příštího čísla:	31. 12. 2013

Úvodník

Léto budiž pochváleno, chce se mi říci s klasikem. Neboť právě léto přináší trochu klidu a uvolnění v každodenním shonu. Je to čas stvořený pro posezení u praskajícího ohně, výlety, nová poznávání, dovolenou nebo pro obyčejné nicnedělání. Léto je plné báječných chvil volna a odpočinku, jedinečných zážitků, dní naplněných štěstím a kouzlem okamžiku. Většina z nás odjíždí na dovolenou a konečně má příležitost věnovat se svým dětem bez stresu, že když si pohrají déle, nestihnou domácí úkoly nebo kurz angličtiny. Také si možná s překvapením všimnete, jak ty děti rychle rostou, kolik rozumu pobraly a na co nového v tom rozmanitém světě zase přišly. A nejlépe se takové novinky sdělují na výletě. O prázdninách se čas tak nějak zpomalil. Možná za to může horké počasí (pokud tedy právě vyjde), možná delší dny přinášejí pocit, že máme více času.

Ve svém úvodníku v minulém zpravodaji jsem se zmínil o horkém ovzduší v poslanecké sněmovně. Nepříliš zdařilé (volím měkčí formu vyjádření) fungování vlády pod taktovkou premiéra Ing. Petra Nečase vyvrcholilo 17. června 2013 v 18.03 hod. podáním demise do rukou prezidenta republiky. Následné tahanice a politikaření parlamentních stran pokračovaly rozpuštěním celé poslanecké sněmovny 20. 8. 2013. Volby do poslanecké sněmovny se uskuteční 25. a 26. října 2013. K těmto předčasným volbám se přihlásilo celkem 24 politických seskupení. Jak se již stává tradicí, v tomto „volebním guláši“ slibují všechny strany, kandidující v předčasných parlamentních volbách „pořádek“, slibují změny, ale je oprávněná obava, že se opět jedná jen o předvolební sliby.

Letní měsíce přinesly mimo slunného počasí i celou řadu kulturních akcí, které se převážně uskutečnily v zámecké zahradě. Široké spektrum hudebních žánrů uspokojilo všechny věkové kategorie. Nejvýznamnější akcí léta bylo jistě „XX. Setkání dechových hudeb“. Mimo tradiční bohatý hudební program bylo předáno ocenění osobnostem, které se nejvíce zasloužily o organizační zabezpečení a spolupráci při realizaci tohoto festivalu.

Naši divadelníci opět nezklamali. S nastudovanou divadelní hrou „Světáci“ se uvedli ve venkovním areálu zámecké zahrady. Plně využili možnosti prostředí otevřeného amfiteátru, ve kterém obohacovali jednotlivé výstupy a tím nejen pro sebe, ale hlavně pro diváky zpestřili děj hry.

V sobotu 21. 9. 2013 se uskutečnil v zámeckém areálu X. ročník Setkání obcí mikroregionu Moštěnka. Přes nepřízeň počasí si s chutí zasoutěžilo 7 družstev v nevšedních sportovních disciplínách. Zájem byl o bohatou tombolu, do které přispěly obce mikroregionu.

Investice, které městyš několik let vkládá do zámku, přináší své ovoce. Zejména v letošním roce se zvýšila poptávka po pronájmu zámeckých místností za účelem svatebních hostin, rodinných oslav, seminářů, přednášek i dalších akcí. Že se máme čím chlubit, bylo dokázáno „Toulavou kamerou“, která zařadila do svého programu i propagaci našeho zámku.

Vážení čtenáři, kulturní a společenské akce letními měsíci nekončí, také v dalších nadcházejících měsících roku máme pro vás připravenou celou řadu zajímavých akcí.

*Stanislav Skýpala
starosta*

Sloupek místostarosty

Ulice. Živý organismus, každou chvíli jiný, a přece pořád stejný. Lidé se zde potkávají a povídají si, posedávají na lavičkách, vzájemně se inspirují, děti si hrají nebo jen tak pobíhají. Někdy je ulice plná sněhu a jindy ji ozáří kužel ostrého slunečního světla. Děje se zde mnoho věcí, jen některé však stojí za povšimnutí a jiné plynou a ani nevzbudí náš zájem.

Na našich ulicích už dlouhou dobu rozhodně stály za povšimnutí chodníky. Staré a popraskané, plné dlažebních čtverců, o každé straně 30 centimetrů dlouhé, do jejich prasklin denně tekla voda a ony uhýbaly pod nohama a točily se už i tam, kde jsme nechtěli. Chodníky, chodníky, stará bolest, tolikrát dokola omílaná. Měli bychom s nimi něco dělat, nebo raději počkat na dotaci a začít až později?

Richard Torač
při pokládání chodníku

Loni na podzim byla provedena oprava vozovky od obloukového mostu po okraj Náměstí na ulici Dolní a zároveň provádějící firma zrekonstruovala všechny vjezdy k rodinným domkům po jedné straně ulice. Spojit tyto vjezdy pěkným chodníkem si naše pracovní skupina rozhodně troufla. A to byl důvod, proč s opravou chodníků začít právě tam. A žádné místo nezůstalo nedotčeno. Chlapi vybourali obrubníky a vyházeli starou dlažbu. Štěpán Habčák ještě při vykopávání podkladního lože chodníkům stihnul upravit blížké, k vozovce směřující svahy a už se betonovaly obrubníky nové, měřil se spád, aby se při dešti netvořily kaluže. Den, kdy se nenaučíte nic nového, se prý má pokládat za ztracený. Tady se učili všichni. Vyrovnávat vrchní z drobného kameniva provedenou vrstvou, která je zase položena na spodní šterkové vrstvě, měřit, aby sklon plochy vypadal přirozeně, skládat dlažbu a dořezávat, odborně poklepávat, vibrovat strojem s gumovou deskou i strojem bez desky, jednu

rychle zakouřit a už izolovat domy, aby se vlhkost dlažby nedostávala k objektu. Na závěr posypat žlutým pískem. Nebylo to lehké, ale kluci to zvládli. Kluci, na které se ještě před pár lety někteří dívali s předsudky. Zase ukázali, že dovedou skvělou práci. Obdobně dobře pracovala i elektromontážní skupina společnosti Signalbau při rušení nadzemního vedení sítě nízkého napětí na ulici Dolní, na Náměstí a v uličce k zámku. Hlavně na Náměstí bylo pod chodníkem ukryto tolik inženýrských sítí, že bylo nemožné postavit nové sloupy veřejného osvětlení tak, aby chodník pěkně kopírovaly a aby nepůsobily rušivě. Určitě jste zaregistrovali, že u Horsákového byl pod vozovkou prováděn protlak, přesto muselo být do asfaltového povrchu silnice markantně zasaženo. Nadzemní vedení se nahradilo zemním kabelovým vedením, ubylo nevzhledných nástřešáků, dotčené ulice jsou pěknější a bez sešňůrování dráty jsou přirozenější. Na Dolní stíháme položit chodník pro pěší až k mostu a upravit tak místo po provedení elektroprací, na Náměstí uvažujeme s výměnou dlažby chodníků až

v příštím roce, takže přes zimu zůstane povrch bohužel neupravený a nerovný. Zatím nevím, jestli tam budeme provádět rekonstrukci vlastní kapacitou, nebo jestli tam budeme muset o spolupráci požádat dodavatelskou firmu. Chodníků, které potřebují opravit, je v obci na kilometry. A tak v zájmu rychlejšího postupu uvažujeme o pokračování prací na Novosadech a na Sadové v režii Rychlé roty, na Náměstí nám bude muset někdo pomoci.

Chodníky jsou dlouho ještě nekončící příběh, raději se přesuňme k areálu ZD. Už na jaře 2011 žádalo družstvo o vykácení topolového větrolamu, lemujícího vodoteč Lutětínka. Žádost byla zdůvodněna stářím aleje a hlavně křehkostí větví, které i při mírném větru ohrožovaly zemědělskou techniku a pracovníky družstva. Opakovaně družstvo požádalo o kácení aleje v listopadu 2012. Žádost byla postoupena na Magistrát města Přerova k posouzení a odborem životního prostředí bylo následně vydáno povolení ke kácení stromů, ovšem s podmínkou, že na uvolněných plochách bude vysazeno celkem 150 ks nových stromků, a to hlavně dub, javor a jilm, a pro přirozené dožití zde bude ponecháno 6 stromů, ořezaných do podoby torza, s ohledem pro jejich využití ptáky a netopýry. V minulém týdnu byla alej topolů pokácena, v období do konce listopadu jsme povinni provést novou stromovou výsadbu.

A ještě k silničnímu obchvatu obcí Domaželice a Čechy: je dlouhý 4 kilometry, postaveno je na něm 6 mostů a vede po původní trase, vykolíkováno ještě před druhou světovou válkou, spojující Hanou a Valašsko. Zmíněné obce se obchvatu po desítkách let dočkaly, my dřevohostičtí se úlevy od hluku a prachu asi tak brzy nedočkáme. Plány silničního obchvatu naší obce jsou jen ve fázi studie a na přímý dotaz KDY bylo odpovědnými pracovníky z krajského úřadu řečeno, že snad do deseti let by se mohlo se stavbou u nás začít. Peníze kraj na tuto akci nemá, peníze už vůbec nejsou a nebudou, možná fond Evropské unie, a tak názor na celou tuto akci nechám na vás, myslím ale, že ho budeme mít velmi blízký...

Pěkný a příjemný podzim přeje

Petr Dostál

Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR ve dnech 25. a 26. října 2013

Jak jsme volili v Dřevohosticích?

Z 1193 oprávněných voličů jich přišlo odevzdat svůj hlas 691, to je 57,92 %. Platných hlasů bylo 685 a po jejich sečtení došla volební komise k těmto výsledkům:

kandidující strana nebo seskupení	platné hlasy	
	celkem	v %
ANO 2011	143	20,87
Česká strana sociálně demokratická	135	19,70
Komunistická strana Čech a Moravy	124	18,10
Úsvit přímé demokracie Tomia Okamury	94	13,72
KDU-ČSL	55	8,02
TOP 09	40	5,83
Občanská demokratická strana	35	5,10
Česká pirátská strana	16	2,33
Strana Práv Občanů ZEMANOVCI	13	1,89
Strana svobodných občanů	11	1,60
Strana zelených	6	0,87
Strana soukromníků ČR	3	0,43
Koruna Česká (monarch.strana)	3	0,43
Dělnická strana sociální spravedlnosti	3	0,43
HLAVU VZHŮRU - volební blok	2	0,29
politické hnutí Změna	1	0,14
Suverenita-Strana zdravého rozumu	1	0,14
LEV 21 – Národní socialisté	0	0,00

Finanční a Kontrolní výbor Zastupitelstva městyse Dřevohostice

Vážený spoluobčané,
tímto si Vás dovoluujeme seznámit se zkrácenými verzemi kontrolní činnosti výborů. Všechny zde uvedené informace byly v úplných verzích prezentovány na veřejném zasedání Zastupitelstva městyse Dřevohostice ve čtvrtek 26. 9. 2013.

Finanční výbor Zastupitelstva městyse Dřevohostice.

č. j. 3/2013

Kontrolovaná organizace: Městys Dřevohostice, Náměstí 74
751 14 Dřevohostice, okres Přerov

IČ: 00301213

Datum kontroly: 23. 9. 2013, čas: 16:00–17:30 hod.

Při kontrole byly předloženy tyto doklady:

Kontrola Rozpočtových opatření č. 3 a č. 4. schválených Radou městyse Dřevohostice.

Byly předloženy zápisy a usnesení Rady městyse Dřevohostice o projednání Rozpočtových opatření č. 3 a č. 4. Bez výhrad.

Kontrola návrhu Rozpočtového opatření městyse Dřevohostice č. 5.

Rozpočtové opatření č. 5 je v pracovní fázi a plná verze bude předložena při jednání Zastupitelstva městyse Dřevohostice ve čtvrtek 26. 9. 2013.

Kontrolní výbor Zastupitelstva městyse Dřevohostice.

č. j. 3/2013

Kontrolovaná organizace: Městys Dřevohostice, Náměstí 74
751 14 Dřevohostice, okres Přerov

IČ: 00301213

Datum kontroly: 23. 9. 2013, čas: 16:00–17:30 hod.

Při kontrole byly předloženy tyto doklady:

Kontrola plnění Usnesení z 16. zasedání Zastupitelstva městyse Dřevohostice.

Bylo předloženo Usnesení z 16. zasedání Zastupitelstva městyse Dřevohostice. Bez výhrad.

Kontrola plnění Usnesení Rady městyse Dřevohostice od zápisu č. 60.

Proběhla kontrola Usnesení Rady městyse Dřevohostice zápisů č. 61 - 24. 6., č. 62 - 15. 7., č. 63 - 31. 7., č. 64 - 19. 8. a č. 65 - 29. 8. Bez výhrad.

Kontrola – diskuze nad vypracovaným materiálem, který zmapuje rozsah a potřeby údržby, oprav, případně drobných rekonstrukcí nebytových a bytových prostor v majetku městyse Dřevohostice.

Kontrolní výbor diskutoval nad materiálem, který obsahoval seznam nutných oprav a rekonstrukcí nebytových a bytových prostor v majetku městyse Dřevohostice. Bude vypracováno pořadí oprav a následně po schválení zastupitelstvem i finanční vyčíslení jednotlivých oprav odborníkem.

Zpracoval: Jaroslav Jančík

XX. Setkání dechových hudeb v Dřevohosticích 27. – 28. července 2013

Každé kulaté výročí vyvolává vzpomínky. Před dvaceti lety, v roce 1994 proběhl první ročník akce, pro kterou se v průběhu let vžil název „Setkání dechových hudeb.“ V průběhu vzpomínkových oslav, spojených s výročím Záhorských národopisných slavností, přišel s tímto nápadem tehdejší starosta obce pan Ladislav Sigmund. K němu se ihned připojil pan Pavel Mráček, známý dodavatel hokejových puků do celého světa a velký ctitel dechovky, o něco málo později bývalého starostu podpořil i pan František Tkadlčík, hudební pedagog, skladatel a bývalý ředitel Lidové školy umění v Bystřici pod Hostýnem. Nezištně pomáhali i další nadšenci dechovky, chválu si určitě zaslouží pracovníci obecního úřadu, finančně přispěli sponzoři. Dřevohostické malebné náměstí se stalo tím místem, na kterém se pravidelně začaly setkávat amatérské i profesionální dechové kapely, po deseti letech byla tato akce přesunuta do areálu zámecké zahrady. Od roku 1995 se festival stal dokonce mezinárodním. Prvním zahraničním hostem byl španělský soubor z katalánské obce Falset a také od tohoto roku začíná celý dvoudenní program moderovat další dobrá duše festivalu pan František Bednář, který zde mohl dobře využít svých jazykových schopností. Následně se představili další zahraniční hosté, hudebníci ze Slovenska, Německa, Holandska, Slovinska, Chorvatska, Polska, Rakouska a Švýcarska.

Poté, co byly upraveny prostory v objektu zámku a obec získala vhodné výstavní, konferenční a reprezentační prostory, probíhají v nich souběžně s festivalem výstavy obrazů, výstavy sochařských děl a výstavy historických památek z obce a okolí. Za dvacet let trvání se u nás stal festival opravdovým pojmem. A to je moc dobře. Vždyť hudba je jedním z nejkrásnějších darů božích. Zahání smutek a je nejlepší útěchou pro zarmoucené lidi, jí se srdce uspokojí, občerství a osvěží. Hudba povznáší všechny povahy, kterých se dotkne, uvolňuje ducha a okřídluje myšlenky...

V letošním roce zhodnotili celých dvacet let hudebních slavností pánové František Bednář a Ladislav Sigmund v publikaci, kterou si stále může věrný fanoušek dechovky u nás zakoupit, ze které jsou se svolením autorů citovány výše uvedené řádky a za její sepsání vedení městyse srdečně děkuje.

pd

Sponzoři SDH 2013

Hotel Cementář Hranice – Petr Matějčík
Štěpán Habčák – zemní práce
Obec Radkovy
Obec Křtomil
Obec Lipová
Josef Kretek, Prosenice
DSD – Dostál a. s., Dřevohostice
Obec Radkova Lhota
Obec Nahošovice
Obec Turovice
Z + Z Dřevohostice s. r. o.
Renomia a. s., pojišťovací makléřská spol.
Zdeněk Pořízek, zámečnictví
SISKO s. r. o., Přerov
ACR Bohemia, Hranice
M + O Instalace
Ing. Jan Kubíček – průmyslové zboží
Květinářství Blanka Zavadilová
Robert Tuček – tesař, Dřevohostice
WESECO CZ – Antonín Zdráhal
MUDr. Josef Večeřa, veterinární lékař
Lékárna Centrum, Bystřice p. Hostýnem
Nedělová Oldřiška – Potraviný
MUDr. Zdeněk Kubín, praktický lékař
MUDr. Hana Vaculíková, zubní lékařka

Zemědělské družstvo Dřevohostice
Antonín Fuksa – malíř, natěrač
Manželé Grňovi – cukrárna
Manželé Hlavizňovi, Dřevohostice
Květinářství Dagmar Kučerková
Finančně podpořil: Olomoucký kraj
Mediální podpora:
Rádio Haná a Český rozhlas Olomouc
Všem děkujeme.

Publikaci k 20. výročí SDH autorů Františka Bednáře a Ladislava Sigmunda pokřtil Radovan Rašťák, náměstek hejtmana Olomouckého kraje.

X. jubilejní setkání obcí mikroregionu Moštěnka

Nikdy neříkejte, že nemůže být hůř. Když Dřevohostičtí plánovali jubilejní ročník setkání obcí mikroregionu na začátek června, nikoho nenapadlo, že počasí bude proti, a dokonce nadělí západní části republiky povodně. „Nevadí,“ řekli si organizátoři, „deštivé jaro znamená hezký podzim,“ a přeložili akci na sobotu 21. září. Tentokrát lilo už od pondělka.

V poledne podupávala promoklá skupinka obětavých pořadatelů z řad hasičstva v proudech deště před zámkem a rozpačitě čekala, kdo první zavelí k ústupu. Pak se však za rohem objevili první odvážní hosté z Věžek a z Domaželic a bylo rázem rozhodnuto. Postupně se trousili i ostatní sportovci a diváci, takže ve dvě hodiny odpoledne stanulo ve vyrovnaných řadách sedm statečných týmů v očekávání netradičních disciplín. Za střídavého zatažena až deštiva byli reprezentanti Beňova, Domaželic, Dřevohostic, Staré Vsi, Věžek, Vlkoše a Želatovic připraveni utkat se v tělesně i psychicky vyčerpávajících soubojích. Znalosti našeho mikroregionu museli prokázat jednak v příšerně těžkém písemném testu, který některá družstva vyplnila dřív, než porota našla zapomenuté tužky, a také v sestavování rozstříhané mapy. Fyzická příprava, sehranost družstva a celková vykutálenost soutěžících našla své uplatnění ve sportovních disciplínách. Po dámském hokejovém utkání přestaly bojovné účastnice vyčítat manželům jejich zaujetí pro tuto hru, neboť samy uznaly, že je to pekelná dřina a žádná srandička. Obětavost celých týmů prověřila soutěž v protahování špagátku skrz oděv všech členů, což divákům umožnilo zblízka posoudit vkus při volbě spodního prádla některých obzvláště zapálených borců a dam.

Trefit se poslepu tenisákem z otáčející se židle do kbelíku jsme původně považovali za disciplínu nesplnitelnou, proto nás zaskočilo, že muselo být uspořádáno a nakonec i opakováno rozřazovací kolo, aby mohl být určen vítěz. Dámy holt mají lepší trefu, patrně vypěstovanou čekáním v temných chodbách na opozdivší se partnery. Ve skládání přepravek od minerálky do výšky dosáhla některá družstva takových hodnot, až nám

téměř došel stavební materiál. Babyloňané by se mohli učit! I na zmatení jazyků došlo – přestože jsme stále upozorňovali diváky, aby odešli z prostor ohrožených pádem věží, cpa-li se lidi i děcka stále dopředu. Asi už nerozuměli.

Akce velké prádlo prověřila znalost nespisovných a zastaralých slov. Zajímavé je, že „šprndu“ poznali všichni muži, zatímco u „šlajfky“ váhali. Nejvíc problémů činily „unthrózny,“ tedy spodky neboli podvlíkačky, hojně zaměňované za dámské gaťky čili plky. Naši předkové měli skutečně těžké dětství. Honit pomocí klacku obruč po vytčené dráze, to přece každý zná z Ladových obrázků. Ve skutečnosti však rezavé kolo z bicyklu zahýbá, kam nemá, nejčastěji mezi diváky, klade se těsně před cílem na bok, rozbíhá se, ba dokonce znenadání začne i couvat! Bodové rozdíly mezi družstvy narůstaly, což přimělo mnohé křehké dámy, aby přitvrdily. Pak po kolbišti začaly poletovat velmi nespisovné výrazy, jimiž bojovníci komentovali své neúspěchy a kritizovali výkony ostatních.

Jízdu na koloběžce, sport zdánlivě nenáročný a pohodový, bohužel poznamenala dopravní nehoda s vážnými následky, když obětavý želatovický závodník v zápalu boje přivedl svůj stroj do smyku. A tak přestože na chvíli vysvitlo sluníčko, při příjezdu sanitky, která nešťastného borce odvážela do nemocnice, naše nálada docela potemněla. Na lanovou dráhu už všichni šplhali o poznání opatrněji, což ovšem neblaze nesli samozvaní trenéři, fanoušci a radilové z řad obecnictva. Přes všechna ta skvělá doporučení si závodníci vypracovali vlastní dokonalé styly tanečních kroků, jimiž se ladně přenesli ke zvon-

ci na konci provazu i zpět. Posbírat kbelíky pomocí násady od smetáků bylo obtížnější pro pořadatele než pro samotné závodníky. Proradná ucha totiž kýblům stále padala a honbou rozpálení lovci usazení na rozjetém vozíku spílali nebohým organizátorům slovy nehledanými. Stačila však menší technická přestávka a kastelánova zručnost, aby lov na kýble mohl být přiveden ke zdárnému konci. Poslední soutěž, jejímž cílem bylo po čuchu zjistit, čím voní zavařovací sklenice, přilákala zejména nejmladší diváky, kteří po zápase přišli zjistit, cože je to za smrad. Blesková anketa zjistila vítěze, nejdopornější puch vydávala favorizovaná sušená ryba, která se umístila před kolínskou vodou a octem.

Mezitím už nekompromisní a nestranná porota ve složení Růžena Jakubálová, Hana Bičanová a Josef Jančík spravedlivě sečetla body a odečetla trestňáky, takže na pomyslné stupně vítězů mohlo vyšplhat po zásluze triumfující družstvo Domaželic následováno stříbrnými Vilkošany a v pořadí třetím týmem Staré Vsi. Oslabené Želatovice přesto dosáhly na erceptové medaile a umístily se před pátým Běňovem a šestými Věžkami. Poháry předal vítězům starosta městyse Dřevohostice pan Stanislav Skýpala, jenž sice litoval, že mezi nimi nejsou domácí borci, ovšem sám uznal, že k nepsaným povinnostem hostitelů patří přenechat radost z úspěchu hostům.

Bohatá tombola z darů zúčastněných obcí přinesla radost všem, kteří holdují hazardu, byť někteří již měli problémy s rozlišením obrazu kozy a čuněte na tombolových lístcích.

Poslední steak byl sněden, pivo dopito, závěrečný pokřik dozněl, všichni si slíbili, že příště zase, a začali se těšit na další setkání obcí mikroregionu Moštěnka.

Nataša Kučerová, řidič

Zbývá jenom dodat, že za Dřevohostice bojovali František Seidl, Pavel Roubalík, Lucie Srovnalová, Lenka Bičanová, Richard Torač, Miroslav Zehnálek, Michal Kopečný a Martin Škrabana.

Renovace věže farního kostela sv. Havla v Dřevohosticích

Nad hlavním vchodem farního kostela sv. Havla v Dřevohosticích se tyčí 32 metrů vysoká věž cibulovitého tvaru. V „Pamětní knize farnosti Dřevohostice“ k její výstavbě a opravám se nacházejí následující údaje: „V 60.–70. letech 18. století na základě schválení a povolení patronátu hrabat z Oppersdorfu a olomouckého arcibiskupství došlo k rozšíření kostela. Rozšíření probíhalo takto: Rozebralo se západní průčelí a k chrámové lodi se přidalo jedno symetrické pole čili jedno okno – přistavěn tak kůr a nad ním vztyčena věž; dle inventáře z roku 1806 asi 12 sáhů vysoká (1 sáh = 1,89 m). V letech 1806–1913 pak následovaly stavební úpravy, spojené s další výstavbou kostelní věže, opravami římsy na věži a kostele, obílením interiéru a exteriéru kostela a věže.“

Dne 20. srpna letošního roku byla zahájena třetí, zcela jistě nejnáročnější, etapa v opravách střechy kostela, a to renovace věže, která zahrnovala výměnu střešní krytiny, opravu a obnovu věžních hodin a kříže. Lešení poskytla firma Rudolf lešení s.r.o. z Fryštáku u Zlína, která zajistila i jeho výstavbu. Ve finální podobě mělo lešení 16 podlaží, která byla spojena celkem 16 žebříky, a tak dosahovalo výšky 32 metrů.

Při demontáži téměř 3 metry vysokého kříže, upevněného

na vrcholu kopule, asistovali členové Sboru dobrovolných hasičů z Dřevohostic a Jiří Kasperlík, kastelán dřevohostického zámku (tito pak také provedli jeho umístění zpět). V měděné makovici pod křížem byla uložena silná obálka s listinou tohoto obsahu: V roce 1954 od 1. září až do 1. listopadu prováděli klempířské práce – tesař Petr Janoščík, nar. 1882, mistr z Holešova, a tesaři z Dřevohostic, Alois Dolák, nar. 12. 7. 1904, Eduard Konvičný, nar. 19. 2. 1911, a Adolf Zmeškal, nar. 16. 6. 1902.

Po odstranění původní plechové krytiny se objevil plášť kopule zhotovený z dubového dřeva. K jejímu novému pokrytí posloužilo 900 kusů měděného plechu, z nichž každý byl zvlášť opracován. Jednotlivé dílce o rozměrech 40 x 50 cm byly falcovány na

Antonín Cápík
a Josef Kužel

Jiří Kasperlík

všech čtyřech stranách tak, aby je bylo možné zaklesnout do sebe a spojit měděnými sponkami; poté pomocí měděných hřebíků byly přípevněny na dřevěnou kopuli.

Renovace kostelních hodin – nátěru ciferníků se zhostil Ladislav Sigmund. Opravu kříže, pískování (očistění) a svařování, provedla firma Z+Z Dřevohostice, pozlacení jeho okrajů i makovice se pak ujal Alojz Umrian z Hradčan.

Náročné renovační práce realizoval Robert Tuček, mistr tesař z Dřevohostic, s kterým vydatně spolupracovali obětaví brigádníci, především Adolf Štěpáník ze Křtomile, Josef Kužel z Dřevohostic, Josef Hradílek ze Křtomile, Adolf Vašina z Radkov, Antonín Cápík z Radkov a další. Pracovníci často čelili zvláště ve výškách ztíženým povětrnostním podmínkám, jak dokládá jejich sdělení: „Pokud foukal vítr, pak jeho intenzita nahoře, ve výšce 32 metrů, byla třikrát větší.“ Dále je nutno podotknout, že lešení nebylo vybaveno osobním výtahem. Těžko si kdo z nás dovede představit výstup a následný sestup 16 pater a k tomu ještě několikrát za den. Nepochybně si všichni zaslouží náš obdiv a velký dík.

Pro budoucí generace byl do schránky k ostatním, již dříve uloženým záznamům vložen odkaz v podobě mincí, současného platidla, a listin s popisem oprav a jmény jejich účastníků, s nástinem historie dřevohostické farnosti aj.

Upřímné poděkování patří také všem dárcům, kteří se již jakoukoli finanční částkou podíleli na úhradě nákladů spojených s renovací kostelní věže. Zvláště děkujeme P. Arturovi Górkovi za jeho vytrvalé aktivity, týkající se péče nejen o náš farní kostel a objekt fary s přilehlým areálem, který za jeho působení zaznamenal značného rozkvetu.

Za farní společenství M. Hošťálková a J. Václavková

Dřevohostické věžní hodiny a jejich ciferníky

Během posledních šesti let jsem měl možnost, a možná tak trochu i čest, malovat ciferníky u obou dřevohostických věžních hodin. V roce 2007 jsem už podruhé maloval třístranné věžní hodiny na radniční věži. Předtím to bylo v roce 1992. Takže první výmalba, kterou jsem prováděl už jako starosta po práci a o sobotách a nedělích, přečkala plných 15 let. Druhá výmalba je po 6ti letech ještě pořád ve velmi dobrém stavu a původně navrženou záruku 5 let už dávno překonala. Pevně věřím, že vydrží ještě nejméně 10 let, i když je malovaná na omítku, což je povětrnostně daleko choulostivější podkladový materiál než u kostelních hodin. Tam jsou všechny čtyři ciferníky malovány na plechových kotoučích.

Letos koncem září jsem společně s Antonínem Fuksou, který zhotovil podmalbu ciferníků základní barvou, provedl nátěr vrchní syntetickou bílou barvou a zároveň výmalbu čtyřstranných věžních ciferníků farního kostela sv. Havla v Dřevohosticích. Práce to byla pozoruhodná a pro mě tak trochu i prestižní, což se nikdy neodmítá. Pracovat víc jak 40 hodin na fošni ve 20m výšce, to byl opravdu adrenalinový zážitek.

Byl jsem také rád, že měděnou střechu věže provádí kamarád klempíř i tesař pan Robert Tuček. Jeho trpělivá práce, na kterou jsem se občas zašel podívat, byla jedním slovem mistrovská a je naprosto jasné, že tato střecha z měděných plátů všechny současníky přežije.

Vraťme se však k ciferníkům. Jejich průměr je 150 cm a jsou kovové, plechové a na nich jsou vrstvy už několika předešlých nátěrů. Naše snaha povrch vybrousit a doko-

nale vyrovnat by však byla marná. Někdy musíte z té preciznosti trochu slevit, aby se nepokazil daleko důležitější celkový dojem. Plechové kotouče jsou uchyceny čtyřmi masivnějšími šrouby a jsou v nich měsícovité otvory na případné opravy polohy ručiček. Římské číslice jsou velmi podobné jako na radnici. Možná se z toho dá vyčíst i dřívější práce stejného, pro mě ovšem naprosto neznámého autora. Předemnou ji prováděli povětšinou bratři Josef a Antonín Fuksovi. Ti ale styl písma zachovali, což bylo správné, a o totéž jsem se snažil i já. Všechny římské číslice jsou vysoké 27 cm, nejširší číslicí je VIII – 27 cm široká a nejužší číslicí je I o šířce 6 cm. Musím také pochválit plombírované ručičky z kvalitního měděného plechu, z nichž ta velká má délku 100 cm a malá 75 cm. Ani jsem nevěděl, že je zhotovil už před několika lety pan Adolf Štěpáník ze Křtómíle. Jsou opravdu pěkné a byly i s ciferníky rovněž dvakrát natřeny.

A ještě jedna zajímavost je na obou věžních hodinách. Mají římskou číslicí IV napsanou jako IIII. Ptáte se proč? Bylo to běžné i na starých slunečních hodinách a u číselníků je to také kvůli vizuální symetrii s číslem VIII na druhé straně číselníku.

Kdysi dávno byly i věžní hodiny na zámecké věži, je tam po nich ještě otvor a já věřím, že se tam opět časem znovu nainstalují. To nejdůležitější bych uvedl nakonec. Nejlepší věžní hodiny však nejsou ty, co jsou nejlépe natřeny a pěkně vyzvánějí – nejlepšími věžními hodinami jsou ty, které ukazují přesný čas, i když už na nich zdaleka nejsme tak závislí jako naši předkové pracující na poli. Dbejme proto na jejich pravidelnou údržbu a seřízení. Určitě to stojí za to. Ať nám všem dřevohostické věžní hodiny ještě dlouho ukazují ten správný čas!

Ladislav Sigmund

Pan František Kužel z Novosad nám poslal pár zajímavých údajů:

Nadmořské výšky:

- cukrovarský komín (horní okraj) **285,70 m n. m.**
- věž zámku (střed makovice) **272,02 m n. m.**
- kostelní věž (střed makovice) **271,15 m n. m.**
- nivelační bod kostela (40 cm od země) **237,86 m n. m.**

Střed bání věže kostela je **33,69 m** nad zemí.
(+ kříž asi 3 m).

Celková výška kostelní věže s křížem je asi **37 m**.

Nivelační bod

Nadmořská výška 237,862 m n. m.

Světáci na zámku

Jak už se stává pomalu pravidlem, poslední představení našeho ochotnického spolku se odehrálo v zámeckém amfiteátru. Na zřejmě historicky nejúspěšnější Divčí válku letos navázali hrou Světáci. Pány Sováka, Brodského a Libíčka v hlavních rolích zastoupili Bohumír Skopal, František Seidl a Pavel Roubalík. Potlesk sklidilo už úvodní entré, o které se postaral Ladislav Koutný svou Alfou Romeo Alfette, kterou dovezl fasádníky k „Diplomat Grillu“. Jelikož zejména divačky auta moc nezajímají, připravili si pro ně fasádníci přehlídku spodního prádla. Nejvíc byl samozřejmě oceněn komplet s dlouhými rukávy. A ani pánové nebyli o nic ochuzeni a nejednomu se tajil dech při pohledu na Pražské pro-

fesionálky. Dle reakcí diváků se hra opět líbila a i návštěvnost byla veliká, jelikož všechny připravené lavičky byly obsazeny.

Diváckou pozornost letos mimořádně odvedla siréna svolávající dobrovolné hasiče, kteří zajišťovali občerstvení pro návštěvníky. Za družstvem hořel stoh slámy a bohužel to ten den nebyl jejich první výjezd. Při tom prvním zbytečně vyhasl život mladého člověka.

A co závěrem? Snad jen to, aby příště, až přijdou do zámeckého areálu fasádníci, bylo postaveno lešení okolo budovy zámku a trošku nám ji Bob, Franta a Pavel zvenčí poopravili. A děvčata od paní Trčkové by nám na to mohla sehnat nějaké finanční prostředky.

Petr Menšík

K letošnímu Dřevohostickému folkáči

Dovolte mi, abych zaslala pár slov k letošnímu Dřevohostickému folkáči (omluvte případné chybné skloňování, přeci jen jsem z Prahy).

Musím začít pohledem do minulosti, tuším, že do roku 2007, kdy jsem se folkáče zúčastnila poprvé, tehdy ještě jako účinkující, neboť jsem byla členkou Hlubokého nedorozumění. Za těch 8 let, které jsem s kapelou strávila, jsem zažila (troufám si říct) stovky prozpíváných nocí. Ta Dřevohostická byla jedna z těch, na které nikdy nezapomenou. Bylo to nejen díky spřáteleným kapelám, se kterými jsme rozvibrovali v noci okení tabule zámeckého nádvoří, ale i díky vstřícnosti pořadatelů, přátelské atmosféře... jakémusi Geniu loci. Nyní už nejsem aktivním muzikantem, za to se podílím na dramaturgii festivalu folkáči (troufnu si říci) podobnému. Takže můj pohled na celý festival je tak trochu trojrozměrný. Jak z pohledu účinkujících, pořadatele i diváka.

Letos jsem se po letech do Dřevohostic vrátila jako divák a přesto, že nebylo jednoduché se rozhodnout, kde strávit 17. srpen, jsem ráda, že jsme zvolili tu nejlepší možnost. Dřevohostice si zachovaly svou tvář, nic nerušilo vzpomínky na rok 2007 a nabrala jsem si do batohu spoustu vzpomínek nových. Kde se vám stane, že do stanu kličkujete mezi pobíhajícími králíky?

Líbilo se mi, že zůstala zachována rodinná atmosféra, kvalitní program, že se do Dřevohostic jezdí pořád poslouchat dobrá muzika. Že se nejedná o žádný Beerfest, i když o nějaký stánek víc by to třeba sneslo.

Přadatelé do festivalu promítají nejen snahu o vše, co se snažím trochu nemotorně popsat, ale i svá srdce, energii a nadšení. Víím dobře, co obnáší takovou akci připravit, kolik úsilí (většinou jednotlivců) za tím je schováno. A odměnou je spíš „jen“ pohled na spokojené tváře v hledišti a vlídná slova účinkujících.

Arrhythmia

Ráda bych tedy poděkovala za příjemně prožitý den i noc a pevně věřím, že stejně pohodový víkend zažijí na jubilejním 10. ročníku. Dřevohostické folkáč mi bude stát i za tu dlouhou cestu z Prahy. Přeji v budoucnu co nejvíce stejně spokojených diváků a hodně sil do dalšího ročníku.

S přáním hezkého babího léta.

Eliška Zachariášová

3M+B

Rádi bychom vám poděkovali za příjemně strávené odpoledne na Dřevohostickém folkáči. Úžasné prostředí, je vidět, že zastupitelstvu záleží na tom, aby se návštěvníci vašeho zámku cítili příjemně, super atmosféra. Je velká škoda, že byla tak malá účast. Moc nás mrzí, že nám utekly minulé ročníky a doufáme, že se podaří tuto tradici zachovat. Za sebe můžeme říct, že bychom určitě příští rok přijeli, a s sebou přivezli spoustu milovníků folku a country.

Přejeme hodně spokojených účastníků vašich akcí. Dřevohostice i jejich okolí se nám moc líbilo.

Hana a spol.

Devítka

Ještě jednou musíme pochválit skvělou organizaci a bezchybný průběh krásného letního folkáče. Bylo nám tam u vás celý den báječně a tak doufáme, že i přes letošní menší návštěvnost se tradice folkáče v příštím roce nepřeruší. Doprovodný program byl překvapivý a moc hezký.

Poctivě jsme si prohlédli i celý zámek, věž i hasičské muzeum. Dokonce jsme tam objevili staříčkou hasičskou stříkačku, která patří našim hasičům v Nové Hradečné. Ukazovali jsme jim fotky, všichni jsou z toho úplně nadšeni a chystají velkou výpravu, aby se tímto skvostem pokochali.

Sylva a Bob

A kdo nám letos přijel hrát a zpívat?

Tradičním nesoutěžním „předjezdcem“ byla opět trampfolková kapela z Lipníka nad Bečvou s názvem 3M+B (exPupkáči), jejímiž členy jsou oba moderátoři festivalu – Blanka Prudilová a Michal Odložilík a jejich příbuzní... O přízeň diváků v diváckém hlasování poté bojovali HOST-BAND, folková kapela z Hostišové u Zlína, WELCOME DRINK – multižánrový vokální kvartet z Václavova, SOFT & EASY – „blue-

grassové trio z Olomouce, které se schází k občasnému muzicírování především proto, aby nenaštvalo manželky a partnerky, že se spolčují a opíjejí naprosto bezdůvodně“. Písničkáři KOFE@VLNA z Olomouce pak ve dvou předvedli skvělou show a diváckou soutěž uzavřela legendární SEKVOJ z Prahy. Hrají neskutečných 32 let a je to trampská, nyní již čistě pánská jízda. Cenu diváků v podobě originální Dřevohostické slivovice zaslouženě vyhráli KOFE@VLNA.

Příjemné překvapení svým vystoupením připravila děvčata z JEZDECKÉHO KLUBU GRACIE a diváci velkým potleskem odměnili je i jejich koníky.

Po divácké soutěži přišel čas pro loňského vítěze ŠVEDOVU TROJKU – mnoha cenami ověřenou rodinnou kapelu z Moravského Krumlova.

Jako první host se představila netrpělivě očekávaná kapela KELT GRASS BAND ze Stránského, která hraje již více než 10 let lidovou hudbu s akcentem na stopy dávné keltské kultury – a naše očekávání naplnila vrchovatě.

Druhý host folkáč zpestřil odskočením do úplně jiné hudební škatulky – přerovský violoncellový kvartet s bubeníkem ARRHYTHMIA nenechal nikoho na pochybách, že rockové pecky se dají zahrát s neskutečným drajvem i se smyčcem v ruce, a dostal do varu celý zámecký areál.

Atraktivní ohňovou show skupiny HISTORIKA sledovali všichni se zatajeným dechem a na závěr přišla hlavní hvězda letošního folkáče – DEVÍTKA z Prahy – třešinka na festivalovém hudebním dortu s Honzou Brožem a Jindřiškou Brožovou a jejich hosty.

Příští rok nás čeká jubilejní, 10. ročník Dřevohostického folkáče, tentokrát nesoutěžní, a měli by na něm vystoupit vítězové všech předchozích ročníků. Máme se tedy na co těšit.

AK+BP

AC HROT oslavil 20. výročí založení

AC Hrot Dřevohostice, jeden z neúspěšnějších oddílů malé kopané na Přerovsku, oslavil v letošním roce jubileum – dvacet let od svého založení.

Počátkem srpna jsme za krásného slunečného počasí uspořádali velkou oslavu. Součástí oslav byl miniturnaj, kterého se zúčastnily 3 týmy: pořadající AC HROT a spřátelené týmy z Kunovic u Uherského Hradiště a Hranic. Každé utkání bylo zakončeno atraktivním penaltovým rozstřelem. Vítězem miniturnaje se stal domácí tým. Program doplnily další fotbalové zápasy. V prvním utkání se představili v utkání legend fotbalisté, kteří nastupovali v minulých letech v barvách dřevohostického oddílu. V utkání padla jediná branka, kterou vstřelil jeden z nejlepších hráčů v historii malé

kopané na Přerovsku Robert Bajer. V dalším atraktivním utkání nastoupil ženský oddíl proti pěveckému soubor Fčelka. Dle očekávání vyhrál ženský tým, který byl v lepší fyzické kondici...

Celé odpoledne, které nám skvěle moderoval Ladislav Sigmund, ozdobili svými kulturními vystoupeními taneční soubor Tadomi a pánský pěvecký soubor Fčelka. Jarda Dopita nám také složil hymnu Hej, hej, Hroti, kterou bylo zakončeno velmi vydařené sportovní odpoledne.

Při oslavách jsme nezapomněli ani na děti, které měly k dispozici skákací hrad a mohly ve velkém vedru využít napuštěného bazénu. Na závěr jsme děti podělili dortem, který byl replikou našeho dresu. Akce byla doplněna výstavou pohárů, diplomů, dresů a fotografií z historie AC Hrot. Nechyběla ani večerní zábava s hudební skupinou Forum II a slavnostní ohňostroj.

Poděkování patří všem, kteří nám přišli popřát k oslavám. Nejen Sokolu Dřevohostice, který nám předal ocenění, ale i sponzorům, bez kterých by tato akce neproběhla – městyso Dřevohostice, Exekuci Přerov a Tomáši Kopečnému.

*Tomáš Doušek
kapitán AC HROT*

Hubertova jízda na druhý pokus

28. září 2013 se (po nevydařeném prvním pokusu ze 14. září) v Dřevohosticích konala již tradiční Hubertova jízda. Letošní pátý ročník se pořádal za obrovské podpory přátel a rodin členů Jezdeckého Klubu Gracie Dřevohostice. Mezi sponzory pak patřili např. městys Dřevohostice, tiskárna Profitisk i přerovský pivovar Zubr... Ten dodal nejen vynikající zlatavý mok pro zahrnutí žižně, ale také věčné dary do soutěží.

V sobotním slunečném dni se v areálu zámecké zahrady sešlo 35 jezdeckých dvojic a ještě více diváků. Nechyběly ani povozy s koňmi, tedy spíše poníky. Od desíti hodin byly k zakoupení stužky s koláčkem a panáčkem na posilněnou. V jedenácti hodin se již vydali koně i diváci na trasu. Houfy byly rozděleny na skokový pod vedením Venduly Patalové na koni Šagy a neskokový, kterému vévodila Zuzana Kuličková s kobylkou Kiss de Victoria. Pro diváky byl, jako vždy, připraven povoz v podobě V3S i s jeho tradičním „žokejem“ Jirkou Kasperlikem.

První část Hubertovy jízdy vedla dřevohostickým lesem a okolními loukami, kde bylo pro skokový houf připraveno několik skokových sad. Možnosti překonání překážky však využili i jezdci z neskokového houfu a poté následovala přestávka na občerstvení u chaty v nitru dřevohostického lesa. Po výtečné sekané se jen zaprášilo. Z okénka se ozývalo: „Posledních deset porcí, poslední tři porce“. Po krátkém odpočinku se již vydaly oba houfy společnou cestou na místo, kde byla spatřena liška a bylo ji třeba ulovit. Přes velkou snahu všech zúčastněných jezdců nakonec lišku zdolal Milan Školoud na svém věrném Juráškově.

Konaly se i rozběhy pro koně ve třech kategoriích, a to pro plnokrevné koně, kde zvítězila Zuzana Kuličková s koněm Kiss de Victoria, v rozběhu pro teplokrevné koně zvítězil pan Karel Lichnovský. V rozběhu pro pony zvítězila Eliška Kovaldová s Luckem, avšak velký obdiv si zasloužil i druhý účastník tohoto závodu Matěj Klvaňa, který i přes velkou snahu Polly odejít za koňmi, ji nakonec zdolal a přes cílovou čáru také převedl.

Průvod koní pak prošel Dřevohosticemi zpět do areálu zámecké zahrady, kde mezitím probíhal doprovodný program. Ten zahájili Věra Michálková a Grand Beauty s ukázkou práce bez sedla a uzdy. Následovalo vystoupení mažorettek TS Tadomi

pod taktovkou Lucie Pokorné a soutěže pro děti. A po krátkém občerstvení mohl začít hlavní program dne, který odstartovala nová soutěž – Šprýmovní křížkový parkur. V této netradiční disciplíně zvítězili Milan Školoud s Juráškem. Na druhém místě se pak umístily Edita Pavlíková s Klowie-M a na třetím p. Bukáček s Bery. Nechyběly ani již tradiční a divácky oblíbené soutěže záchrana a pivní (kofolový) barel. Nejrychlejším záchránce se stal Milan Školoud, který Michaelu Štefánkovou záchránil v rekordním čase 0:10:21 s. Na druhém místě skončila Nela Kutrová, která Mišu záchránila v čase o necelých 50 setin sekundy pomalejším. Třetí pak skončil team z Oseka s rozdílem necelých deseti sekund od prvního. Nejrychlejším „píjákem“ byl opět Milan Školoud na Juráškoví. Druhé místo si odnesl Petr Garak na klisně Laile a třetí skončil Martin Sochor s Cetonyí. Netradičním účastníkem pivního (kofolového) barelu byla čtyřkolka a její „jezdec“ Pavel Patala. V závodě čtyřkolky a koně se bohužel ukázalo, že přes veškerou snahu a živou sílu, je stroj přece jen rychlejší, a tak se stal trojnásobným vítězem Pavel Čížek se svou čtyřkolkou.

Závěrem sobotního odpoledne se pořádal skokový souboj muž vs. kůň. Diváci si mohli vsadit na vítěze a zařadit se tak do slosování o krásné ceny v tombole. Průběh souboje byl ze začátku vyrovnaný, avšak se zvyšující se překážkou bylo čím dál víc znát, kdo má navrch. Skokan Jan Ševčík sice podal dobrý výkon, ale devatenáctiletá trakénská klisna Grantz jej nakonec porazila při výšce skoku 150 cm. Diváci, kteří si na koně vsadili, pak mohli vyhrát např. pytel ovsu, sadu sklenic, pamlsky pro psy, puzzle, kosmetický balíček či mnoho dalších krásných cen. Večer proběhl soud sv. Huberta a vyhlášení výsledků z celého dne. Byly předány krásné poháry a ceny nejen od sponzora Pivovaru Zubr. Den Hubertovy jízdy v Dřevohosticích zakončila tak trochu „soukromá“ diskotéka.

Tímto bychom chtěli ještě jednou poděkovat všem sponzorům, rodině a přátelům, kteří pomáhali s přípravou a chodem celé akce. Všem jezdcům a divákům za účast,

především pak těm, kteří naši Hubertovu jízdu absolvovali dvakrát – 14. září za nepřiznivého počasí i 28. září se sluncem v zádech. Velké díky patří i Jiřímu Kasperlíkovi, městyso Dřevohostice a dalším dobrým duším, díky kterým jsme mohli uspořádat „reparát“ na Hubertovu jízdu.

Doufáme, že se vám u nás na Hubertově jízdě líbilo a všechny srdečně zveme na příští rok; i ty, kteří se letos nemohli z nějakého důvodu zúčastnit.

JK Gracie

Tenisový oddíl T. J. Sokol Dřevohostice

Vážení sportovní přátelé a příznivci tenisu v Dřevohosticích, dovoluji vám, abych vás seznámil s kompletní sportovní činností na kurtech Sokola Dřevohostice v roce 2013. Činnost tenisového oddílu můžeme rozdělit do několika kategorií: práce s dětmi, turnaje sponzorů, turnaje tenisového oddílu a spolupráce s Domovem ADAM Dřevohostice, p. o.

I v letošním roce jsme pokračovali v propagaci tenisu a poskytování podmínek s cílem upoutat co nejvyšší pozornost dětí. Výsledkem je 34 dětí, které dále můžeme rozdělit podle účasti na jednotlivých projektech. Tenisové začátky 14 dětí, Celosezónní soutěž 18 dětí (některé děti prolínají oběma soutěžemi) a 7 dětí, které se nepravidelně seznamují s tenisovým prostředím. Nyní k jednotlivým projektům.

Tenisové začátky proběhly podle plánu v termínu jedenkrát týdně v květnu a červnu. Vzhledem k velkému zájmu bylo nutné nasadit tři trenéry a to Marka Hejnu, Ladislava Sigmunda a Lukáše Stoklásku.

Nejvýznamnější a současně i nejatraktivnější sportovní soutěží pro děti je **Celosezónní soutěž**, která se uskutečnila od května do srpna ve třech kategoriích s těmito výsledky: Mistrem v kategorii Úplný začátečník se stal Adam Dostál, na dalších místech se umístili: 2. Patricie Pechová, 3. Lucie Fiuřášková, 4. Radek Janečka, 5. Lenka Nelešová, 6. Evička Koňářiková, 7. Aleš Hejna, 8. Michaela Brtníčková.

Mistrem v kategorii do 10 let se stal Oldřich Zmeškal, na dalších místech se umístili: 2. Dagmar Zmeškalová, 3. Klárka Vašinová, 4. Klárka Pechová.

Část účastníků Tenisových začátků:

Vzadu zleva stojící Marek Hejna, Lukáš Stoklásek, Ladislav Sigmund. Prostřední řada zleva Oldřich Zmeškal, Petr Neděla, Radek Janečka, Filip Dostál, Klárka Vašinová, Žanetka Václavíková. Přední řada zleva Radanek Možný, Adam Pospíšil, Vojtěch Možný, Adam Dostál, Michaela Brtníčková.

Část účastníků Celosezónní soutěže dětí:

Zleva stojící: organizátor soutěže Jaroslav Jančík, Martin Koňářík, Adam Telling, Petr Neděla, Radek Janečka, Lucie Fiurášková, Patricie Pechová, Anetka Hejnová, Klárka Vašinová.

Zleva vpředu: Lucinka Nedělová, Oldřich Zmeškal, Evička Koňáříková, Dagmarka Zmeškalová, Adam Dostál, Filip Dostál, Aleš Hejna.

Mistrem v kategorii od 10 let do 15 let se stal Petr Neděla, na dalších místech se umístili: 2. Filip Dostál, 3. Martin Koňářík, 4. Jan Sigmund, 5. Anetka Hejnová, 6. Adam Telling.

Poslední soutěží, která si získala pozornost dětí, je **Soutěž o tablet**. Pravidla soutěže splnilo jen šest dětí. Vítězem losování, které se uskutečnilo po vyhlášení výsledků Celosezónní soutěže, se stal Jan Sigmund.

Turnaje sponzorů a příznivců tenisového oddílu patří vždy k nejnavštěvovanějším akcím na kurtech Sokola Dřevohostice. Všechny se hrají jen ve čtyřhrách a dokonalou organizací vyplňuje i zajištění občerstvení pro veškeré účastníky a příznivce tenisu. Slovo děkuji je jen malou, ale nezbytnou věcí, jak poděkovat především MUDr. Eduardu Sohlichovi, MBA a Ing. Eduardovi Sohlichovi ml., zástupcům Nemocnice Hranice a. s., dále Zdeňku Pořízkovi a Ing. Pavlu Dostálovi, všem za přípravu těchto turnajů. Vítězem Sohlich cupu se stala dvojice Mgr. Karel Jakubál a Ing. Pavel Dostál. Karel Klesnil a Josef Srovnal zvítězili na turnaji Dostál open, Memoriál Lojzy Pořízka vyhrál pár Josef Srovnal a Vlastimil Pecháček.

Závěrečný turnaj veteránů „B“ se uskutečnil poslední víkend v srpnu. Stal se vyvrcholením jarní soutěže. Náš tenisový oddíl reprezentovali Josef Srovnal, Vlastimil Pecháček, Mgr. Karel Jakubál a Marek Hejna. Dalšími účastníky byli hoši z Kojetína a Prosenic.

Mezi turnaje pořádané tenisovým oddílem můžeme zařadit: Dřevo open, Burčák cup a dva turnaje, které se ještě uskuteční v říjnu, pokud nám bude přát počasí: Rodinný turnaj a Poslední smeč. Z dosavadních výsledků známe nové mistry Dřevohostic pro rok 2013 ve dvouhrách muži i ženy a ve čtyřhrách. Kategorii muži vyhrál Pavel Neděla, kategorii ženy vyhrála Veronika Jančíková a poslední mistry se sta-

li Ing. Stanislav Pecha a Pavel Neděla, kteří jediná obhájili své pozice z minulého roku.

Burčák cup se stal již třetím ročníkem nejvyhledávanější sportovní akcí začínajícího podzimu. I přes nepřízeň počasí vítězství si odnesla dvojice Jaroslav Hrubý a Ing. Petr Neděla

Spolupráce s Domovem ADAM Dřevohostice, p. o. jako každý rok vyvrcholila společným turnajem **ADAM CUP**, kterého se účastní nejenom hoši z domova, ale i děti do 15 let a naše odrostlá klubová děvčata. Zvítězila dvojice Petr Neděla a Petr Rink.

Co lze ještě říci na závěr. Tenisové kurty v letošním roce 2013 využívalo okolo 95 hráčů, což je stejný počet jako v minulém roce. Stále probíhá postupná renovace a modernizace areálu. Ta by ovšem nebyla možná bez podpory sponzorů jak finanční, tak materiální a bez dobrovolné práce členů oddílů. Díky tomu se nám letos podařilo uvést do provozu i malé multifunkční grilovací zařízení.

Jaroslav Jančík

Zleva Jan Sigmund, Vlastimil Pecháček, Jaroslav Hrubý, Ing. Petr Neděla, Marie Zlámalová a Marek Hejna.

Společné foto účastníků turnaje ADAM CUP.

Vpředu: Ing. Pavel Dostál, patron turnaje. Zleva: PaedDr. Jarmila Odložilová ředitelka Domova ADAM Dřevohostice, Josef Holub, Marie Zlámalová st., Marián Králík, Milan Novák, Jan Sigmund, Filip Dostál, Oldřich Zmeškal, Petr Neděla, Petr Rink, Oskar Emms. Vzádu: Ing. Marie Zlámalová ml., Jana Navrátilová, Alena Pořízková, Petra Nedělová, Ing. Milan Zlámal, Petra Stoklásková a Marián Králík st.

Za poznáním památek našeho kraje

V neděli 22. září 2013 uspořádalo občanské sdružení Vlastivědná společnost Žerotín Dřevohostice ve spolupráci s městysem Dřevohostice již tradiční podzimní zájezd za poznáním památek naší země. Tentokrát jsme zvolili trasu našemu městečku velmi blízkou.

Účastníky zájezdu v úvodu přivítal zámek v Chropyni a nachnul je svými sbírkovými fondy historických zbraní a vkusným uspořádáním všech dalších sbírek. Škoda jen, že obrazy zdejšího významného rodáka – malíře světového významu – Emila Filly byly odvezeny do Prahy. Město Kojetín nás překvapilo velmi pěkně upraveným náměstím, kde nás přivítal zdejší významný vlastivědný pracovník PhDr. František Řezáč, který nás provedl zdejší výstavou hanáckých krojů na fotografiích, inspirovaných obrazy významné kojetínské rodačky akademické malířky Marie Gardavské. Seznámil účastníky zájezdu se zdejším vkusně upraveným muzeem a přiblížil jim historii města i pamětihodnosti zdejšího barokního kostela Nanebevzetí Panny Marie i osudy zdejší židovské komunity a jejich synagogy, která nyní slouží jako modlitebna československé církve husitské. Odsud nás další cesta přivedla na zámek v Tovačově, který prožil svou nejskvělejší éru za panství rodu Cimburků, zvláště pak za vlády Ctibora Tovačovského z Cimburka, významného politika a právníka, moravského zemského hejtmána, který nechal vystavět překrásnou štíhlou renezanční věž, která dosud vévodí celému kraji.

Unavení, ale šťastní, že se vydařilo i příjemné slunečné počasí, si účastníci zájezdu trošku odpočinuli a nabrali další síly v arboretu Horizont v Bystrovanech u Olomouce. Naše velké poděkování patří všem účastníkům zájezdu za jejich zájem, dochvilnost a přátelskou pohodu.

*Mgr. Zdeněk Smiřický
předseda Vlastivědné společnosti Žerotín Dřevohostice*

Ze základní školy

Den otevřených dveří naší školy

V pátek 18. října odpoledne se naše škola otevřela všem, kteří si chtěli zase po čase prohlédnout prostory, kam dříve chodili, či kde se dnes učí jejich děti a vnoučata. Děti se svými učitelkami a učiteli pro ně připravily pestré pásmo básní, písní, pohádek, scének i tanečků, ale zároveň krásně vyzdobily svou školu v barevných a zářivých tónech podzimu.

Přípravu na tuto akci nám daly pořádně zabrat, ale podle nadšeného zájmu návštěvníků i báječné atmosféry celého odpoledne se to určitě vyplatilo. Veliké množství rodičů, prarodičů, kamarádů, zkrátka všech přátel školy, začalo přicházet už před 15. hodinou a jejich proud se nezastavil další dvě hodiny. Ve vstupu do školy je vítali žáci s video ukázkami ze života školy a také reprezentativní výstava zdobených dýní vyrobených šikovnými rukama našich žáků (občas i maminek). Ve dvou časových intervalech bylo připraveno kulturní pásmo žáků 1. a 2. stupně, které všechny děti předvedly s chutí a patřičným nasazením. Návštěvníci tak s překvapením zjistili, že

svá vystoupení dokážou děti nejenom v mateřštině, ale i ve třech světových jazycích – anglicky, německy, rusky. O přestávce si návštěvníci prohlédli počítačové učebny, laboratoř fyziky, dílnu, školní družinu, kde na ně čekali žáci se zajímavými činnostmi a poutavým výkladem. Ve školní kuchyňce bylo připraveno lákavé pohoštění – voňavé zákusky, káva i čaj. A věřte, že zájem byl obrovský. Příjemnou podzimní atmosféru podtrhla i nápaditá výzdoba celé školy pod vedením paní učitelky výtvarné výchovy a jejich skvělých pomocníků.

Celé páteční odpoledne plné krásných zážitků a milých setkání rychle uběhlo a unavená paní ředitelka ve spěchu zavírala školu, protože ji a další vyučující ještě čekalo večerní strašení na zámku. Doufám jen, že všichni ti, kteří se za svými dětmi a do své školy vypravili, odcházeli spokojeni a s pocitem, že naše děti jsou šikovné, nápadité a že nám všem, žákům i učitelům, na naší škole moc a moc záleží.

Hana Sedlářová

Škola v přírodě Sluňákov 2013

Pondělí 30. září

Pondělního rána jsme se nemohli dočkat. Odjížděli jsme totiž na školu v přírodě. Někteří jeli poprvé, ale my, pátáci, už jsme tu jednou byli, a tak jsme věděli, co nás čeká. Před školou jsme naložili do autobusu kufrы, rozloučili se s rodiči a odjeli do Horky nad Moravou. Zde nás přivítaly paní učitelky Romana a Monika z ekologického centra Sluňákov a po vyložení zavazadel nám celý pro nás nezvyklý a zvláštní dům ukázaly. Potom jsme se ubytovali, vybalili si své věci, snědli svačinky z domova a chystali se na první dopolední zaměstnání. Vyprávěli jsme si o Zeleném ostrově. Právě jeho poznávání nás pak provázelo celým týdenním programem. Po úvodní hře na třídění odpadu jsme se dověděli něco o výbuchu sopky, potocích lávy, létajících kamenech, jedovatých plynech – o vzniku ostrova. Z kuchyně to zavonělo a za chvíli nás paní kuchařka volala na oběd. Měli jsme špecle se špenátem. Odpoledne jsme šli na terasu. Tady už příjemně hrálo sluníčko a někteří, unavení cestou, i usnuli. Ostatní pak dostali modelovací hmotu. Prozkoumali jsme její barvu, vůni a složení a vymodelovali sopečné krátery a ve sku-

pinkách jsme pak s patričnými zvukovými efekty předvedli výbuch sopky. Po výborné svačině (semínková bulka s pomazánkou) jsme zase vyrazili ven. Rozdělili jsme se na skupinky a podle návodu udělali pokus – výbuch sopky. Byla to tak trochu alchymie. Do lahvičky jsme postupně přidávali sodu, vodu, jar, barvivo, ocet... a už to pěnilo a teklo jako v pohádce Hrnečku, vař. Moc nás to bavilo, každá naše sopka byla jiná. Večer jsme pak o všem, co jsme zažili psali do našeho deníku. Někdo nakreslil i obrázek. Vykreslili jsme si i první stranu v zápisníku Zelený ostrov. Po večeri jsme se rozlosovali do družstev a soutěžili v různých vědomostních i dovednostních disciplínách. Když si druháci a třetáci začali protírat oči, bylo načase jít spát. Nám velkým to ještě moc nešlo, ale každý další den jsme byli víc unavení a spali jsme jako Šípkové Růženky. Jen Nikolce musela paní učitelka ohřívat mlíčko ještě v půl druhé v noci, aby taky zabrala.

Chcete se dovědět, co zažily děti během dalších dnů školy v přírodě? Podívejte se na webové stránky naší školy. Ve složce fotogalerie najdete i další fotky z této akce.

Mgr. Jana Zajícová

Jak jsme vypěstovali a zasadili malé doučky

V pátek 20. září se děti naší školy zúčastnily projektu Zasaď strom pro mír. Čtvrtáci vypěstovali v hodinách prvouky v minulém školním roce ze žaludů mladé sazeničky dubů. Pozorovali, jak žaludy bobtnají, pukají, jak jim roste klíček, kořínky, stonky a první lístky. Zalévali je a doslova očima vytahovali z půdy. Nyní po prázdninách pro své stromečky hledali místo na školní zahradě. Ze samotného vysazování udělali malou slavnost. Pozvali si hosty – paní ředitelku a třetáky. Sami se pak převlékli za lesní skřítky a připravili si písničku a taneček. O lese zazpívali i hosté, stromečky byly zasazeny, skřítkové jim zatančili a popřáli dlouhý život

J. Zajícová

Mateřská škola zahájila 49. školní rok

49. školní rok v mateřské škole začal 2. září 2013. Mateřskou školu bude navštěvovat 64 dětí. Rozděleny jsou do tří tříd. Broučci (14 nejmladších dětí) pod vedením p. uč. Pořízkové se seznamují s novým prostředím, kamarády a zvykají si být delší dobu bez rodičů. Ve dvou dalších třídách jsou již ostřílení mazáci, z nichž většina mateřskou školu navštěvuje druhým nebo třetím rokem. Jsou to Sluníčka s p. uč. Foulalovou a Pokornou a Myšáci s p. uč. Sedlářovou a Hájkovou.

Během prvních dvou měsíců si děti najdou nové kamarády, zvyknou si na pobyt v MŠ, na paní učitelky a denní program. Hodně se v poslední době hovoří o spaní v MŠ. U nás nespíme, ale odpočíváme. Doba odpočinku odpovídá potřebě dětí. Protože jsme smíšené třídy, musí se starší přizpůsobit mladším a naučit se po pohádce v klidu ležet a nerušit malé při usínání. Také při dřívějším vstávání musí být ohleduplní, nehlučet, hrát si potichu a vybírat si jen klidové činnosti. Obvykle plní úkoly v pracovních sešitech.

V září jsme pobyt venku nejčastěji trávili na školní zahradě. Teď v nepříznivém chladném, podzimním počasí nás čekají vycházky ve dvojicích po chodníku. Šlapat chodník se dětem moc nelíbí, tak se chodí na zahradu alespoň na chvíli před obědem proběhnout.

Přes prázdniny se v mateřské škole malovalo, prováděly se opravy: výměna el. skříně, nová podlahová krytina v jídelně, kytování oken. Opět se zlepšilo prostředí v naší škole.

Paní učitelky zvládnou nazdobit a nachystat třídy i za prázdninového provozu. Letos bylo na prázdniny přihlášeno přes 30 dětí. V tomto školním roce budeme muset řešit prázdninový provoz jinak, aby si i paní učitelky mohly vybrat většinu dovolené a odpočinout si.

V září proběhla první schůzka s rodiči, na níž byli informováni o programu školy, právech a povinnostech rodičů i dětí, o spolupráci a připravovaných akcích pro děti ve školním roce 2013/14.

Jitka Sedlářová, ředitelka

O vířících hůlkách a barevných třásních

V sobotu 12. října ožily Dřevohostice nebývalým mumrajem. Krajinu ještě halilo ranní šero a hustá mlha, ale naši sokolovně už vládly pestrobarevné kostýmy poseťte flitry a třpytkami. První ročník mezinárodní soutěže v mažoretkovém sportu Dřevohostická medaile právě začal.

Iniciátorkou a hlavní organizátorkou akce byla slečna Lucie Pokorná, která pro samou práci nevěděla, kde jí hlava stojí, proto jsme se na bližší okolnosti soutěže zeptali členů jejího rozsáhlého týmu.

• Zdeňku, ty jako Lucčin brácha, jsi byl u samého zrodu soutěže. Kdy ji začala sestra připravovat?

„U nás se mluví o mažoretkách pořád a o Dřevohostické medaili ségra básní už od té doby, kdy založila taneční skupinu Tadomi. Vážně se o ní zmínila poprvé někdy v lednu. Pak si uvědomila, co s tím budou za problémy, protože se nedá spolehnout na počasí, a chtěla to vzdát. Ovšem asi si to rozmyslela, protože po prázdninách už obcházela sponzory, chystala propozice, seznamy, odměny, dárky, medaile, diplomy

a tak. Mě jako počítačového nadšence pověřila zapisováním bodů a pořadí soutěžících. Týden před soutěží pomáhala i maminka připravovat ceny a dárkové tašky. V pátek jsme šli spát až v sobotu a v 5 hodin ráno jsme vstávali, aby všechno klaplo. Navíc mi byl svěřen úkol přivítat Scarletky z Kutné Hory na autobusovém nádraží, kam mě doprovodil Vlasta, který je sám před ženami nesmělý.“

• **Ádo, jsi členkou pořádajícího tanečního souboru Tadomi. Jak hodnotíš soutěž z pohledu organizátorky a soutěžící?**

Na přípravné schůzce Tadomi, kam přišli i rodiče, jsme se radili, jak tu masu holek a hostů nakrmíme a kde a za co nakoupíme ty hory potravin a kdo je připraví.

Své vystoupení jsem měla připravené z loňska, ale protože sólových soutěží je málo, nebylo ani moc okoukané. Myslím, že jsem byla dobrá, i když jsem nevyhrála, ale výkony některých soupeřek byly fakt vynikající. I mezi malými dětmi bylo několik skutečných talentů.

Taky Slovenky byly hodně dobré a namakané. Přijel jich celý autobus. Nejlepší byla maličká růžovoučká Viktória, která do toho dala temperament a celé srdce. Když přejímala druhou medaili, ani nemožla dojetím mluvit a jenom jí kapaly šťastné slzičky.

• **Zdeňo, jsi sice chlap, ale i ty jsi měl možnost vystoupení mažorettek sledovat. Která z nich byla tvouj favoritkou?**

U mě byla nejlepší Angelika ze Žďánic. Nejen proto, že byla prv-

ni, ale hlavně se mi moc líbila. Hned v sobotu večer jsem si vyhledal, kde Ždánice leží, a určitě se za Angelikou pojedou mrknout. Je taková malá a roztomilá.

Na Dřevohostickou medaili se sjely soutěžní týmy i jednotlivci ze Slovenska, z Čech i z Moravy. Byla jich plná sokolovna a dívky se zapojily do klání v mnoha kategoriích a věkových skupinách. Připravit a kočírovat takový turnaj není jednoduché a zkušená organizátorka slečna Lucie Pokorná to se svým týmem

zvládla na jedničku. Dokonale připravený časový harmonogram a disciplinovanost soutěžících umožnily všem přihlízejícím v klidu sledovat úžasná vystoupení od ještě trochu nejistých dětských krůčků po efektní výkony elegantních mladých dam. Diváci mohli obdivovat a ocenit nejen obtížnou práci s hůlkou nebo pomponovými trásněmi i dokonalé akrobatické a gymnastické prvky sólistek i skupin a skvěle se bavily nejen oni, ale také soutěžící slečny od samého rána do pozdního odpoledne.

Abyste nikomu nevyhládlo, byly připraveny pizzy z S-klubu a kilogramy bramborových hranolků, které smažily obětavé maminky. Soutěžící si mezi sebou rozdělily neuvěřitelných 235 medailí, ale s prázdnou neodešla žádná z nich, protože dárkovou tašku dostaly všechny účastnice. Upřímně řečeno, já jsem v tom okamžiku byla ráda, že nesedím v přísné, ale spravedlivé porotě. Zlatou medaili bych totiž dala nejen každé z děvčat, ale i všem členům organizačního štábu.

Dřevohostická medaile 2013, to byla skutečně náramná podívaná a úžasný sportovní zážitek. Kdo ji nestihl a chce vidět, o co přišel, tomu doporučuji navštívit fotogalerii na drevohosticka-medaile.webnode.cz. Stejně jako soutěžící a hosté i já doufám, že se za rok všichni sejdem na Dřevohostické medaili 2014.

Nataša Kučerová, moderátorka

Senior znamená starší

Být seniorem, to znamená být starším ve srovnání s jinými, a tedy být i zkušenějším. Choroby jsou sice ve vyšším věku častější než v mládí, stáří však není nemocí. Senior toho více prožil, a zpravidla má také více znalostí.

Setkání s přáteli vždy potěší. Čtvrt století po odchodu z Dřevohostic jsem měl vzácnou příležitost na pozvání místního Klubu seniorů přednášet 18. října v sále dřevohostického zámku a spolu s bývalými pacienty či jejich potomky diskutovat o tom, jak zdravě stárnout. Připomenuli jsme si, že některé naše vlastnosti se s věkem zhoršují, jiné se nemění a některé dokonce zlepšují. Náповěda, které se mi od posluchačů hojně dostávalo, patřila k zážitkům nejpříjemnějším. Dřevohostičtí senioři se setkávají pravidelně, mají solidní znalosti a jsou pohotovými.

Prof. MUDr. Květoslav Šipr, CSc.

Radost ze změn, kterými Dřevohostice procházejí, má nepochybně každý pamětník dřívějších časů. Zámek se stal pravým skvostem – nejen pro obnovu pamětihodností, ale především pro aktivity, ke kterým je tak bohatě využíván. Vzdávám upřímné díky a hlubokou poklonu představitelům obce, kteří svůj čas obětují organizaci společenského dění v městyse Dřevohostice. V nemenší míře však všem, kteří opravili kostel a postarali se o příkladný vzhled budov nejen na náměstí. Je příjemné vracet se do míst, která skutečně žijí.

Prof. MUDr. Květoslav Šipr, CSc.

Luboš David

dřevohostický rodák – sokol tělem i duší

Dřevohostický rodák, PhDr. Lubomír David, mezi svými vrstevníky známý jako Luboš, se narodil 21. října 1929 do rodiny známého dřevohostického pana učitele Josefa Davida. Jeho táta byl mezi dřevohostickými občany oblíbený jako vlastenec a dlouholetý nadšený pedagog ? významný člen mysliveckého sdružení. On i jeho velmi srdečná paní Marie, rodem z Pitína na Moravském Slovácku, Lubu vždy vedli k tomu, aby sportoval. Ze Zámecké ulice, kde bydleli, to měl pouze pár kroků do místní sokolovny a na

PhDr. Lubomír David

Družstvo české házené Atletického klubu Dřevohostice v r. 1946 – stojící zleva: Burda Jaroslav, David Luboš, Navrátil František, Spáčil Oldřich, vpředu zleva: Spáčil Jaroslav, Čech Ladislav, Bílek Alois (z Turovic)

oblíbené hřiště. A tak už jako malý chlapec se rád proháněl s míčem na hřišti za sokolovnou a s nadšením chodil cvičit do oddílu gymnastiky, který vedli skvělí dřevohostičtí sokoli – gymnasté – nářačovci – bratři Josef Caletka a František Zlámal, kteří se pro něj stali celoživotními sportovními vzory.

Po dětských začátcích a později už po usilovném tréninku přišly první úspěchy v župních závodech ve sportovní gymnastice a v atletice. Luboš se však rád zapojil i do dřevohostické házené, kterou hrával též velmi dobře.

Jeho prvním významným úspěchem na poli gymnastiky bylo 2. místo v gymnastickém závodu Středomoravské župy Kratochvílovy v Přerově v roce 1947. Po tomto skvělém umístění byl vyslán na výcvikový kurs mladých gymnastů do Tyršova domu v Praze.

V letech 1947–1949 Luboš studuje na Mistrovské škole potravinářské v Pardubicích. Avšak ve sportu velmi rád obětavě reprezentuje mateřský Sokol Dřevohostice. Na lehkotletickém přeboru Středomoravské župy Kratochvílovy, který se konal v roce 1948 v Přerově, vybojoval v kategorii dorostu krásné 2. místo. Opět byl vyslán za odměnu do výcvikového kursu v Tyršově domě v Praze, kde se zdokonalil v gymnastice pod vedením prvotřídních sokolských trenérů. Velmi úspěšným pro něj byl rok 1949, kdy v krajských přeborech ve sportovní gymnastice v Pardubicích získal bronzovou medaili a později v Brně na gymnastickém „Volejníkově poháru“ vybojoval krásné 2. místo v soutěži. V následujícím roce 1950 na Všesokolském závodě ve sportovní gymnastice stál Luboš na stupni nejvyšším – získal 1. místo v celé naší republice.

Sport a hlavně sportovní gymnastika se pro něj stala nejenom zálibou, ale vlastně smyslem jeho dalšího života. Po úspěšném ukončení střední školy v Pardubicích v roce 1949 se stal Luboš učitelem potravinářské školy v Brně. Avšak již roce 1950 nastupuje na vojenskou základní službu a těší se, že bude moci pokračovat v gymnastickém tréninku v ATK (Armádním tělovýchovném klubu) v Praze, kde byly pro rozvoj a růst sportovních talentů mimořádně příznivé podmínky. Bohužel, jeho touha se nevyplnila.

Luboš na Všesokolském sletu v Praze v roce 1948

Vystoupení posluchačů Institutu tělesné výchovy a sportu při Celostátní spartakiádě v Praze v r. 1955, Luboš David ve stoji na rukou .

Luboš však zůstává v armádě, kde postupně zastává funkce sportovního instruktora. Navíc mu zde bylo umožněno, aby v letech 1954–1957 vystudoval Institut tělesné výchovy a sportu v Praze. Stává se postupně náčelníkem tělesné přípravy důstojnického dorostu v Ostravě, později u motostřeleckého pluku v Olomouci a dále u dělostřelecké divize v Holešově a v Přerově. Následovala funkce náčelníka tělesné přípravy u výsadkové brigády v Prostějově. Poslední Lubovou sportovní vojenskou funkcí v naší armádě byla funkce náčelníka vysokoškolské výuky tělesné výchovy na Vysoké vojenské škole ve Vyškově (1963–1974).

I v naší armádě tehdy převažoval velmi osvědčený sokolský tělovýchovný systém. Byl kladen důraz na gymnastiku s využitím gymnastického nářadí – bradel, hrazdy, metacího stolu, koně a sílu trénovali i šplhem na laně. Návlek byl motivován účastí vojenských sportovců na různých soutěžích, na vystoupeních při tělovýchovných akademiích a při různých veřejných sportovních akcích k oslavám významných výročí. Na sokolské slety navazovaly celostátní spartakiády, které vycházely ze skvělých tradic sletů, jež byly přehlídkou zdatnosti, sportovního nadšení, hudebnosti, umění choreografie a harmonické pohybové krásy.

Luboš, který má velké sportovní zkušenosti z gymnastiky, se s nadšením pouští do vypracování návrhů spartakiádních skladeb pro vojenské cvičence. V roce 1957 podal projekt do celostátní soutěže pro vystoupení armády na II. celostátní spartakiádě v Praze v roce 1950. V roce 1959 pak podal návrh do celoarmádní soutěže – vystoupení armády na dvojkruží při Dni Československé armády v Praze. V roce 1966 se zúčastnil okresní soutěže ve skladbách pro pódiová vystoupení. V roce 1967 pak podal další návrh do celoarmádní soutěže – vystoupení armády na trampolínách pro celostátní spartakiádu v roce 1970.

I při plnění náročných úkolů v rámci naší armády Luboš soustavně trénuje a udržuje si tak svou výtečnou výkonnost. A tak dosahuje i v této době skvělých sportovních úspěchů. Na Všesokolském závodě ve sportovní gymnastice v Praze v roce 1950

vybojoval zlatou medaili. Na dalších závodech Institutu tělesné výchovy a sportu v Praze v roce 1956 získává opět 1. místo v soutěži. Na sportovním klání ve sportovní gymnastice 2. vojenského okruhu v Bratislavě v roce 1958 opět vybojoval zlatou medaili – 1. místo. Stejně skvěle si počínal i v Prostějově v roce 1963, kdy v soutěži v gymnastice mužů opět získal ocenění nejvyšší – zlatou medaili.

Po úspěšném dokončení studia na Institutu tělesné výchovy a sportu v Praze v roce 1957 se Luboš o rok později – 28. 7. 1958 šťastně oženil. Jeho paní Jarmila pracovala dlouhá léta na ministerstvu zahraničního odchodu v Praze a později po tři léta působila na našem obchodním oddělení v Londýně. Posléze využila svých jazykových schopností a vyučovala angličtinu.

Luboš se po krátké době pustil v letech 1961–1968 do studia pedagogiky a později i psychologie na Univerzitě Palackého v Olomouci. V roce 1973 na Vojenské politické akademii v Bratislavě obhájil doktorskou práci a získal titul doktora filosofie (PhDr.). Stal se vysokoškolským učitelem – odborným asistentem na katedře společenských věd Vojenské akademie Klementa Gottwalda ve Vyškově. Přednášel zde pedagogiku a psychologii. Později si navíc rozšířil vzdělání postgraduálním studiem na Vojenské politické akademii v Moskvě, které ukončil v roce 1974.

Zpracoval na 23 vědeckých statí z oblasti teorie tělesné výchovy a sportu, ale i z pedagogiky na vysokých školách (například: „Vliv tělesné přípravy na rozvoj psychické odolnosti“, „Dialektický vztah fyzických a morálně volních vlastností“, „Analýza tělovýchovného procesu na vysokých vojenských školách“, „Některé aktuální problémy pedagogiky vysoké školy“).

Lidské osudy jsou však nevyzpytatelné. Někdy si s člověkem opravdu „zahrají“. Ne vždy dobrou, férovou hru. Lubova dcera Lenka se zamilovala a v roce 1986 se vdala do Rakouska, kde se velmi dobře uplatnila jako učitelka českého jazyka na jazykové škole.

Luboš byl vzápětí z vyškovské vojenské akademie vyhozen. Musel se pak žít, jak to jen šlo. Naštěstí přišel rok 1989 a Luboš získal místo jako vysokoškolský učitel – odborný asistent na katedře pedagogiky Univerzity Palackého v Olomouci, kde přednášel obor – pedagogika. Zpracoval zde odbornou studii „Kapitoly z oborové didaktiky pro učitele a mistry odborného vyučování“, která byla olomouckou Palackého univerzitou vydána jako skriptum – učebnice po studenty. Později měl štěstí, že mohl spolupracovat s jednou významnou zahraniční firmou a díky tomu mohl procestovat velký kus světa. Navštívil USA, Velkou Británii i některé státy v daleké Africe a v Asii.

Luboš však svým srdcem provždy zůstal dřevohostickým patriotem. Rád se vždy vrací do našeho městečka, kde prožil nezapomenutelné chvíle svého krásného dětství i mládí, kde získal své sportovní přátele, na něž se nezapomíná, kde natrvalo zapustil své kořeny. Setkání s ním je i pro nás vždy velkým obohacením. A i když jeho návštěvy nejsou časté, nikdy nevyumizí z paměti. Vážíme si takových lidí, protože jsou „solí naší země“. Bez nich by život byl o mnoho chudší...

Luboši, mnoho zdraví do dalších let !

Mgr. Zdeněk Smiřický

Z letního sluníčka bylo v lese horko

Dlouhá a mírná zima vytvořila dobré předpoklady k úspěšnému přezimování kůrovců. Ani deštivý květen a červen neovlivnily vývoj tohoto škůdce. Zvýšený výskyt byl registrován zejména v lapačích hned na počátku května. Tropické teploty 37–40°C ve stínu způsobovaly hynutí zejména smrků oslabených hnilobou a václavkou. Nálet kůrovce byl především zahájen na tyto zavádající jedince. V důsledku této situace byla zintenzivněna kontrola a vyhledávání taktó napadených stromů, jejich odstraňování nahodilou těžbou, provádění postřiků, včasným přibližováním a odvozem dřeva.

Objem kůrovcové těžby je stejný jako v předchozím roce. V současné době činí 640 m³, což je 30 % roční těžby, do konce října dosáhne asi 45 % objemu roční těžby. V souladu se zákonem 289/95 Sb. bylo provedeno ohlášení výskytu škodlivých činitelů orgánu státní správy lesa.

Plochy nad 0,20 ha s povinností ohlášení jsou dvě. První U letadla 0,32 ha, druhá v porostu 3A10 s výměrou 0,52 ha. Kůrovec se vyskytoval ve všech 22 smrkových porostech, byl však urychleně zpracován. Pro včasné zpracování byly nasazeny posily dřevorubců i traktorů na přibližování z Pavlovic, aby se předešlo kalamitní situaci.

Obecně lze říci, že kde je smrk, tam je i kůrovec. Optimální nadmořská výška pro smrk je od 500 do 800 m nad mořem. Náš les je však ve výškách 250–300 m n.m., což významně přispívá ke zdárnému šíření kůrovce. Hospodářská úprava lesa nedoporučuje na těchto lokalitách smrk vysazovat, i když je to hospodářsky nejvýznamnější a ekonomicky nejvýhodnější dřevina.

Podle vyhlášky č. 83/1996 budou vzniklé plochy zalesněny dubem, lípou a javorem. Některé lokality budou osázeny hned na podzim, ostatní v jarním období.

Josef Kretek, lesní hospodář

Po stopách Františka Zlámala se cyklisté vydali v rekordním počtu

„Nedá se nic dělat, déšť je úděl cyklistů. Vyjedeme,“ rozhodl Pepa Horák krátce před startem zpáteční cesty ze slovenského Makova až do Dřevohostic. Krátký nedělní deštík byl však při devátém ročníku memoriálu Františka Zlámala spíše výjimečným jevem. Nejen z pohledu počasí se tradiční cyklistický podnik nadmíru vydařil. Sluneční paprsky doprovázely milovníky jízdy na kole už od samotného startu v Dřevohosticích, odkud v sobotu ráno kolem 7. hodiny vyjela nejpočetnější skupinka. Ani zdaleka však nebyla jediná. Vždyť směrem na Turzovku se na přelomu srpna a září tentokrát vydalo celkem 29 cyklistů ze širokého regionu. Nejmladší aktérce bylo 16 let, tomu nejstaršímu už 72 let. Memoriál si prostě každým rokem získává další a další aktivní příznivce.

S účastníky trasy se zdravíme na benzinové stanici v Poličné, první společně zastávce výletu. K už čekajícím cyklistům se pomalu přidávají další skupinky. Nako-

nec jsou k vidění i poměrně ojedinělé úkazy. Slečny oblečené ve slušivých šatech a kloboucích, které vzbuzovaly zájem nejednoho pozorovatele, či studenti medicíny jedoucí na starých bicyklech bez přehazovačky. Takové unikáty ale k memoriálu patří. Dávají vzpomenout na zeleného Favorita, na němž trasu ještě v 87 letech zdolával František Zlámal. Ani on vlastně přehazovačku nepoužíval.

Úsek z Valašského Meziříčí do Rožnova si vyloženě užíváme. Pohodová cesta po cyklostezce podél Bečvy umožňuje pohledy na krásnou valašskou krajinu. Klídek ale vystřídá pořádný záběr při stoupání z Horní Bečvy na Bumbálku. Trénovaní medici s pamětními koly šlapou na těžký převod a rychle mizí v dál. „Raději bych si ale přehodil a byl tady o deset minut později,“ oddechuje si už na Bumbálce Honza, který si po srdnatém výkonu dopřává jedno zasloužené pivko.

Ne všichni cyklisté ale jedou v hustém silničním provozu. Dvanáct členů výpravy se odpojí směrem na Bílou a využívají lanovku, která je součástí místního Ski areálu. Následně si už užívají panoráma Beskyd. Na horu Živčák, známé poutní místo u slovenské Turzovky, se tak dostávají z opačné strany než zbytek cyklistické delegace. Rozptýlené skupinky cyklistů se pak opět shlukují až v Makově, kde se na noc ubytují. Pozitivní nálada neopouští kolektiv ani ve večerních hodinách, díky čemuž se únava z dlouhé cesty vstřebává mnohem snadněji. I cesta ze Slovenska je hodně variabilní. Část výpravy se rozhoduje pro tradiční trasu Makov – Bumbálka – Rožnov – Valmez, většina ale volí cestu na Velké Karlovice a Vsetín. I přes počáteční pořádné šlápnutí do pedálů se po cyklostezce jede opět nadmíru pohodově. Cíl více než dvě stě kilometrů dlouhého výletu se od startu samozřejmě nemění. Do restaurace Na Špici v Dřevohosticích se hlavní peloton dostává v tradičním čase před 17. hodinou. Poděkování za uspořádání cyklovýletu patří Josefu Horákovi, hlavnímu organizátorovi akce. Tak zase za rok!

Pavel Mašlař

Tradiční cyklojízda k prameni Moštěnky se vydařila

Pěknou cyklistickou sobotu si opět užilo 14 účastníků této tradiční akce vedené po Záhoří a Hostýnských vrších. V sobotu 28. září jsme oslavili Den české státnosti více než 50 kilometrovou vyjíždkou k nám už dobře známému prameni Moštěnky. Vedoucí předchozích jízd Zdeněk Krutil nás sice v doprovodu francouzských holí před domovskou hospodou Na Špici vypravil, ale s námi z pochopitelných důvodů nejel. Přejeme brzké zotavení. Vedení se ujali terénu znalí a pro takovou jízdu dobře vybavení borci Pavel Zehnálek a Petr Brtníček. Za poměrně pěkného, i když už chladnějšího podzimního počasí nám cesta ubíhala jako hodinky. U pramene Moštěnky jsme byli už kolem poledne a po společném fotografování, které tentokrát zařídil Robert Tuček ml., jsme se opět rozjeli. Trať pokračovala pro některé účastníky velmi překvapivě dál a to lesní cestou a ne ledajakou. Jeli jsme totiž po svršku kdysi velmi dobře fungující Rajnochovické úvraťové lesní železnice, a to až k bývalé pile v Rajnochovicích.

Rajnochovická lesní železnice sloužila v letech 1906 až 1921 k přepravě dřeva – kulařiny z oblasti Kelčského Javorníku na parní pilu v Rajnochovicích. Délka železnice byla 9,6 km, její rozchod byl pouhých 700 mm, poměrně lehké kolejnice o váze 7,2 kg/m byly upevněny na impregnovaných pražcích. Původně měly být vozy taženy tažnými zvířaty, ale už v roce 1905 byla zakoupena parní lokomotiva o výkonu 36 HP. Měla nejvyšší povolenou rychlost 10 km/h a na přejezdech a v malých obloucích jenom 6 km/h. Historie této lesní železničky je velmi zajímavá a podrobnosti si můžete najít na internetu. Nedávno bylo založeno občanské sdružení na obnovu této technické památky.

Pojďme zpátky k naší cyklovýpravě, která se dostala až k hostinci Ve Dvoře. Tady jsme se pohostili a pak se rozdělili. Hlavní skupina jela přes Tesák a zbytek se vracel známou záhorskou cestou domů. Hlavní skupina měla určitě krásné zážitky při horské crossové cyklojždě z Tesáku a ta menší skupina, která se vracela Záhořím, pak narazila na skvěle ztvárněné Dýňobraní v Horním Újezdě. A bylo se opravdu na co dívat. Hned při vjezdu do obce objímal vstupní tabuli jakýsi přio opilý dýňový muž, vedle seděli stařečci na lavičce, následoval dýňový zpívající Karel Gott, lyžaři na svahu, vodník Juhýňák, víla, sjezdaři na kajacích, švadlena, sekretářka, stonožka, Pat a Mat, Křemílek a Vochomůrka i s pařezovou chaloupkou, tančící černošky, král a řada dalších nádherných lidských i zvířecích postav. Náš obdiv patřil také organizátorům této krásné akce. Prohlíželi jsme si ty nádherné dýňové nápady skoro hodinu a pak jsme se rychle vraceli zpátky kolem kapličky U sedmi lip nad Žákovicemi. Tady jsme na chvíli zastavili a kupodivu zjistili, že kaplička je asi nedopatřením otevřená. Prohlédli jsme si ji tedy pořádně i zevnitř, zase ji uzavřeli a rychle na základnu Na Špici. Tam se obě skupiny brzy sjely, Zdeňka Krutíl už nás čekal s dobrým kabanosem z udírny, dali jsme nějaké to pívko a kofolu a také nějakou tu řeč. No a tu jste si právě přečetli, takže jste byli vlastně také trochu na tom našem výletě. Možná příště si to dáte příště opravdově s námi na kole.

Tak to viděl Ladá Sigmund

Z Dřevohostic až do Vítkova

První červencový víkend vyrazila skupina dřevohostických cyklistek na kolech do Přerova a vlakem pokračovala směr Vítkov. Celá sobota patřila cyklovýletu po zajímavostech Vítkovska. Nejprve jsme vyšlapaly ke zřícenině hradu Vikštejn a poté pokračovaly půvabnou krajinou přes Jánské Lázně na přehradu Kružberk. Zde jsme pozdravily hrázného Palyzu a pomalu se vracely za stále příjemného počasí do Vítkova. Po krátkém odpočinku jsme se pečlivě připravily na audienci k panu starostovi města Vítkova Pavlu Smolkovi. Po srdečném přivítání jsme diskutovali o problémech vítkovských obyvatel, poté jsme přátelsky poseděli v rodinném kruhu pana starosty a při té příležitosti navázali družbu s městem Vítkovem. Tímto děkujeme panu starostovi za vřelé přijetí.

za dřevohostické cyklistky Alena Brtníčková

Markéta Nedělová, Alena Brtníčková, Lucka Zmeškalová
a Katka Skříčková před startem

Třebohostice

(1. část)

Před několika lety dostal kastelán Jiří Kasperlík nápad objet na kole obce v České republice, které začínají na *Dře*. Navštívil jich deset: Dřevnovice u Vyškova, Dřeveš u Skutče, Dřevíkov v Železných horách, Dřevčice u Prahy, Dřeveš u Plzně, Dřevohryzy u Toužimi, Dřevce u Litoměřic, Dřevčice na Kokořínsku, Dřevěnice u Jičína + naše Dřevohostice (na mapě najdeme ještě Dřemčice u Litoměřic, Dřenice u Chrudimi a u Chebu, Dřešín a Dřešínek u Strakoníc, Dřetonice u Kladna a Dřevce u Plzně). Svou cestu vtipně popsal ve Zpravodajích 2004/3 a 2004/4. Na začátku takového nápadu muselo být zjištění, že v naší zemi nejsou žádné jiné Dřevohostice než naše, protože jinak by je navštívil. To není neobvyklá věc, i když se více než třetina názvů českých obcí opakuje (třeba Přerov je u nás i nad Labem, Lipových je nejméně dvánáct, Lhot nepočítaně). Protože také rád jezdím na kole, výlet jsem Kasperlíkovi záviděl. Jako etymolog bych ale jednotlivé cíle volil jinak. Dnes mi bohužel problémy s kolenem něco takového nedovolí uskutečnit jinak než teoreticky na papíře.

Proč jako etymolog a co je to etymologie? Etymologie je jazykovědná disciplína, která se zabývá původem slov, jak a z čeho vznikla, jaká byla jejich dřívější podoba a význam. Tak například etymolog ví, že slovo *žena* je příbuzné s anglickým *queen* „královna“ (tedy vzniklo v minulosti ze stejného základu), i když podobnost zvuková a významová dnes není skoro žádná. Etymolog vám také může říct, že slovo *chléb* si naši předkové nejspíše půjčili od sousedních Germánů nebo že *pivo* původně znamenalo „nápoj“, tedy cokoliv k pití (dnes místo toho říkáme *pitivo*). Popřípadě vám vysvětlí, proč se říká *je to na jedno brdo* (*brdo* je tkalcovský hřeben a kdo si představí, jak se dříve tkalo, jistě pochopí, proč toto říkáme, když se něco opakuje). S trochou nadsázky by se etymologie dala nazvat archeologií slov a s archeologií a historií také souvisí. Etymolog vám odhalí, že slovo *plod* souvisí s *plést* a archeolog vysvětlí, že je to proto, že staří Slované zhotovovali ploty proplétáním proutí mezi zaraženými kůly. Nebo že *most* souvisí se slovem *metat* – naši předkové stavěli mosty tak, že prostě přes potok hodili klády.

Pokud bych tedy chtěl podniknout jako etymolog podobnou cestu jako Kasperlík, nejdříve bych se snažil zjistit původ názvu našeho městečka. Když se řekne *Dřevohostice*, většina z nás si je hned spojí se dřevem (ne nadarmo městečku hanlivě říkáme *Dřevákov*). Jak píše Leopold Smiřický ve své knize *Historie Dřevohostic*, naše obec prý vznikla na místě vysekaného lesa, neboť její název byl utvořen z *dřevohostice* a známého „dřevo vyrážející, pukající, rašící“. Takové vysvětlení je ovšem málo pravděpodobné a jak Smiřický vzápětí upozorňuje, jazykovědci a historici se shodují na tom, že název vznikl z původního tvaru *Třebohostice*. Tady nám pomůže etymologie. Jména českých a moravských obcí velmi často vznikala z vlastních jmen, především ta, která končila na *ice* nebo *ovice*. Proto *Turovice* sice souvisí s turem, ale název původně znamenal ves lidí Turových, přičemž *Tur* bylo vlastní jméno (původně ho asi dostal někdo, kdo byl silný nebo jinak výjimečný, asi jako když někomu dnes řekneme „ty bejku“). *Nahošovice* souvisí s vlastním jménem *Nahuš/Nahoš* (ano, původně ten, kdo byl nahý). *Domaželice* vznikly z osobního jména *Domažil* (původně asi označení toho, kdo nikam nechodil a žil doma). Vlastní jména v názvech vesnic

a osad odkazovala na svého zakladatele nebo pána, kterému patřily (mohl to být i opat, jako v případě Opatovic u Hranic). Původně názvy končily na (ov)jici, což označovalo právě příslušnost takové vsi k někomu (srovnej dnešní Zemanovci), a teprve časem se koncovka ustálila na (ov)jice.

Vyzbrojeni touto znalostí bychom měli v názvu našeho městečka hledat vlastní jméno *Dřevohost*. Jenže tady je potíž: takové jméno není nikde doloženo, v žádných listinách, v žádných jiných názvech obcí. To samozřejmě neznamená, že by nemohlo existovat, ale také není důvod si myslet opak. Budeme-li však předpokládat, že původní název městečka byl *Třebohostice*, pak ho lze nejen lehce odvodit od starého slovanského vlastního jména *Třebohost*, ale navíc má oporu v jiných místních jménech, jak ukáží níže. Přímý důkaz, že naše městečko bylo takto pojmenováno, ovšem není. Je sice pravda, že Alois Vojtěch Šembera na své mapě Moravy z roku 1881 uvádí u naší obce tvar *Třebohostice* v závorce, ale to nejspíš jen znamená, že jako jazykovědec předpokládal, že název vznikl z této podoby. Buď jak buď, takový název se v historických pramenech nikde neobjevuje a městečko je vždy uváděno s počátečním *Dřevo*, jak mi potvrdil Jiří Lapáček z přerovského archivu.

V této souvislosti je ovšem poněkud záhadná informace, kterou se dočteme v německé verzi hesla *Dřevohostice* na internetové encyklopedii Wikipedia (v české verzi nic takového není). Píše se tam (překládám do češtiny): „První písemná zmínka o *Trébogastici* pochází z roku 1326. V průběhu doby se jméno místa změnilo přes *Trebohostice*, *Třebohostice*, *Drzewhostitz* na *Dřevohostice*.“ Hesla na Wikipedii jsou bohužel anonymní a může je upravovat prakticky kdokoli, tudíž není možné zjistit, kdo tuto informaci napsal či ze kterého pramene čerpal. Informace se navíc nezdá být pravdivá. Za prvé, ačkoliv první zmínka o městečku je skutečně z roku 1326, v příslušném dokumentu není uveden tvar *Trébogastici*, ale *Dřevohostitz* (viz Beda Dudík, *Iter Romanum II*, díl II, s. 100, Vídeň, 1855). Za druhé, z jazykovědného hlediska je málo pravděpodobné, aby se městečko v této době jmenovalo *Trébogastici* s hláskou g uprostřed. V češtině, kterou se tehdy mluvilo, se tato hláska už dávno změnila na h a tak se i zapisovala v dochovaných dokumentech (proto dnes říkáme *noha*, ačkoliv staří Slované, stejně jako dnešní Poláci nebo Rusové, dolní končetině říkali *noga*). Informace z Wikipedie proto není příliš přesvědčivá.

Neexistence nebo spornost dokladů o tom, že název naší obce původně začínal na *Třebo*, však tuto domněnku nevylučuje. Jen prostě nemáme důkaz, ale z jazykovědného hlediska je to stále nejjednodušší vysvětlení. Přijmeme-li tuto hypotézu, pak *Trebohostice* musely původně být vsí náležící nějakému *Třebohostovi* (nebo *Třebogostovi*, jak to jméno v minulosti znělo – ě po ř není chyba tisku, dříve toto písmeno označovalo hlásku podobnou zvuku [je]). Kdo to byl ten *Třebogost*, už těžko zjistíme, tady je etymologie krátká, ale může nám alespoň odhalit jazykový původ jeho jména. Jméno musel někdo někdy v minulosti poprvé dostat. Jména (a především příjmení) bývala velmi často přezdívkami (Novák byl původně někdo nově příchozí). Jak tedy mohlo jméno *Třebohost* vzniknout? Etymologie nabízí několik vysvětlení. Z důvodu omezeného místa si ale na odpověď musíte počkat do dalšího čísla zpravodaje.

PhDr. Aleš Bičan, Ph.D.

Mapový portál Geosense

Návštěvníci internetových stránek městyse si jistě všimli, že na pravé straně úvodní stránky se nabídka rozšířila o další službu, a to o vstup do mapového portálu Geosense. Co to je mapový portál? Je to webový nástroj pro zobrazování mapových podkladů, územních plánů, inženýrských sítí, pasportů, bodů zájmu atd. Pomocí mapového portálu lze dále on-line přistupovat k údajům z katastru nemovitostí, zjišťovat informace o vlastnících, budovách a jednotkách, a to včetně sestavování dotazů.

Mapový portál je vytvořen specificky pro městyse Dřevohostice. Obsahuje základní, letecké a historické mapy daného území, pasport katastru nemovitostí, nástroj pro tisk map a již je naplněn sadou přehledných a užitečných mapových katastrálních podkladů rozdělených do témat. Hlavní výhodou mapového portálu je to, že k němu lze přistupovat z jakéhokoli počítače a počet přístupů a uživatelů není omezen. Portál je jednoduchý na ovládání. Velkou výhodou je nulová doba implementace. Není nutno instalovat žádný software, portál funguje okamžitě od prvního dne.

Portál budeme postupně rozšiřovat o další data, jako například již zmiňované územní plány, inženýrské sítě, historické mapy a letecké snímky. Může proto sloužit nejenom pro správu obce, ale i pro prezentaci navenek. Toto řešení umožňuje obcím ve spojení s aplikací Geosense Desktop i vlastní tvorbu pasportů (hřbitovní místa, komunikace, mobiliář, pronájmy...), jejich editaci, specifické výstupy a sestavy a integraci do stávajících řešení.

Vkládání pasportu není jednoduchá záležitost. Pro tuto činnost nám byla z úřadu práce po rekvalifikaci doporučena občanka našeho městyse paní Tereza Volfová. Její mzda je plně hrazena z dotace. Již od začátku října prováděla zjišťování údajů o pozemcích ve vlastnictví městyse Dřevohostice, které užívají občané. Další činností bude pasport veřejného osvětlení, hřbitova, komunikací atd. Po zanesení do mapového portálu bude část informací zpřístupněna návštěvníkům internetových stránek www.drevohostice.cz

Stanislav Skýpala, starosta

Informace z úřadu městyse

V současné době se zpracovává zadání nového Územního plánu městyse Dřevohostice. Žádáme proto občany, kteří mají požadavky na změnu využití stávajících ploch, aby je předložili jednoduchou písemnou formou do poloviny měsíce prosince na Úřad městyse Dřevohostice. Tyto vaše požadavky budou při zpracování návrhu územního plánu prověřeny z hlediska urbanistického, z hlediska technické infrastruktury, životního prostředí i z hlediska krajinného rázu a dopravy. Na základě prověření bude následně projektantem určena jejich vhodnost či nevhodnost pro územní plán celé obce.

Dopis předsedy Zemědělského družstva Dřevohostice

Dovoluji si vás oslovit jménem Zemědělského družstva Dřevohostice, které hospodaří převážně na pronajaté půdě od členů družstva, ale i od jiných fyzických a právnických osob.

Jsme si vědomi, že půda (její kvalita, ale i množství, které obděláváme), jako základní výrobní prostředek, je pro klasickou zemědělskou výrobu velmi významným stabilizujícím faktorem. Jelikož provozujeme rozsáhlou živočišnou výrobu i s produkcí chlévského hnoje, jsme schopni dostát i závazku z nájemní smlouvy, že budeme na pronajaté půdě hospodařit s péčí řádného hospodáře, tzn. mimo jiné udržovat půdu v úrodném stavu a přirozené struktuře.

Vlastníka zemědělské půdy logicky zajímá efekt z pronájmu půdy. Do současné doby, a věřím, že tomu bude i nadále, jsme vždy a včas zaplatili sjednané nájemné, které se postupem času zvyšovalo od 500 Kč/ha v roce 1993 na dosavadních cca 1100–1700 Kč/ha plus daň z nemovitostí, a to podle bonity půdy v jednotlivých katastrálních územích, přičemž cena pronájmu půdy je konstruována jako 1,5 % z úřední ceny půdy (podle vyhlášky č. 412/2008 Sb. o stanovení seznamu katastrálních území s průměrnými základními cenami zemědělských pozemků), případně povýšená o daň z nemovitostí u katastrálních území, kde byla provedena digitalizace údajů KN.

Nájemné za pronajatou půdu za rok 2013 bude vypláceno v obvyklém termínu, tedy v listopadu a prosinci 2013, bude však z rozhodnutí představenstva ZD Dřevohostice vyšší o 0,25 % z úřední ceny půdy (cca o 250 Kč/ha), tedy podle jednotlivých k. ú. od 177 Kč/ha (Prusinovice) po 294 Kč/ha (Radkova Lhota).

Zemědělská výroba je výrobou pod širým nebem a se živými zvířaty, a tedy je do značné míry těmito skutečnostmi výrazně ovlivňována. Navíc společenské a ekonomické podmínky v naší české společnosti nejsou zemědělství právě nakloněny. I do budoucna bude mít ZD Dřevohostice zájem upravovat – zvyšovat nájemné za půdu a udržet si vaši přízeň, ale je to odvislé od výnosnosti zemědělské produkce.

Pokud chceme provozovat naši zemědělskou činnost s dlouhodobou perspektivou a tedy již se zmiňovaným udržením půdní úrodnosti a krajiny, provozuschopnosti strojů a zařízení, údržbou budov potřebných pro výrobu, nelze vyplácet nereálné nájemné za půdu.

Samozřejmě, že letos navýšené nájemné za půdu je závazkem minimálně i pro příští rok.

*V Dřevohosticích 1. 10. 2013
Ing. Vladimír Lapáček
předseda ZD Dřevohostice*

Starosta chválí

Tentokrát chválí a děkuje **starosta Beňova Ivo Pitner**: „Zasílám velké poděkování a uznání za vzájemnou spolupráci mezi našimi obcemi a za vystoupení dobrovolných hasičů městyse Dřevohostice na Beňovských hodech 2013. Toto vystoupení podpořilo sportovního ducha spolupráce a solidarity prezentací vašich nejmenších mladších záčků a starších žáků – hasičů pod vedením starosty SDH Dřevohostice pana Pavla Mrtvého a ukázkou požárního útoku a hasičské techniky přispělo k uvědomění si potřeby hasičů v celé naší společnosti k ochraně života a majetku obce a občanů. Bude mi nadále velkým potěšením, pokud se lidé, občané, hasiči, děti a žáci budou nadále setkávat v našem regionu a vytvářet příjemné prostředí s atmosférou pohody, kde člověk na chvíli zapomene na starosti, strasti a problémy.“

install
spol. s r.o.

Vytápění - zdravotní technika
Plynoinstalace - elektroinstalace
www.installbph.cz

Staňte se i Vy součástí naší „velké bezpečné rodiny“! Bez závazku objednání prací.

- Nabízíme Vám péči o vyhrazená plynová a elektrická zařízení (kotle, ohřívače, topidla, sporáky), **a také o Vaše komíny.**
- Provádíme kontroly, revize, servis a seřízení spotřebiče pro zajištění bezpečného provozu a zlepšení účinnosti, tj. úspora finančních nákladů na provoz.

ZDARMA pro Vás zajistíme:

- Evidenci Vašeho plynového nebo elektrického spotřebiče
- Hlídaní termínů kontrol Vašeho spotřebiče a komínů
- Archivaci protokolů o provedených kontrolách (zajistíme uložení dokladů pro případ škodní události a řešení s pojišťovnami – vyhneme se tak nepříjemnostem s výlukami v pojištění)

Přenechejte Vaše starosti o bezpečný a hospodárny provoz vytápění Vašeho domu na nás!

V případě zájmu nás kontaktujte:

Tel.: +420 573 381 481

Mobil: +420 603 522 746

E-mail: installbph@installbph.cz

Fax: +420 573 382 214

nebo osobně na adrese Sušilova 183, 768 61 Bystřice pod Hostýnem.

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

Významné životní jubileum

*si v měsících listopadu, prosinci 2013 a lednu 2014
připomenou tiho naši spoluobčané:*

89 let

Jaroslav Veselý

88 let

Amálie Havlíková

84 let

Bohumil Ondrušek
František Žouželka

82 let

Ladislav Skála
Helena Klimešová
Božena Večeřová
Bohumila Čechová

81 let

Emilie Svršková
Dagmar Kolíbalová

80 let

Milada Študentová
Milan Plhák

75 let

Anna Josieková
Jan Kužel

70 let

Marie Jančíková
Vladimír Antl
Věra Přidalová
Marta Vinklárková

60 let

Antonín Zdráhal
Bohumil Kučerka
Jarmila Vykoukalová
Ján Pitek
Drahomír Kopečný
Ludvík Bičan
Stanislav Čížek
František Kroupa
Ivo Frydrych
Dana Hrušková

*Všem jubilantům blahopřejeme
a do dalších let přejeme pevné zdraví, osobní štěstí a životní optimismus.*

Narozené děti

Anna Škrabanová ☞ Tobias Kotas ☞ Josef Novák ☞ Zdeněk Zdražil

*Vážení rodiče, vítáme Vaše děťátka a přejeme jim i Vám
mnoho zdraví a radostných chvil.*

Uzavřená manželství

David Onděčko a Veronika Kroupová ☞ Tomáš Vašina a Hana Štulíková
Jaroslav Kynstler a Martina Konečná ☞ Mojmir Dočkal a Eva Roubalová
Peter Česelka a Veronika Frýštáková ☞ Jan Arban a Zuzana Kovářová
Jaromír Buchta a Miroslava Kynstlerová

*Vážení novomanželé, na Vaší společné cestě životem Vám přejeme
hodně štěstí, lásky, porozumění a spokojenosti.*

Z našich řad odešli

Antonín Logaj (91)

*Vážení pozůstalí,
přijměte upřímnou soustrast nad ztrátou blízkého člověka.*

Diamantová svatba

24. října 2013 si připomněli 60 společně prožitých let
manželé **Dobromila a Oldřich Hynkovi**.

Zlatá svatba

26. října 2013 oslavili 50. výročí svatby
manželé **Josefa a Miloslav Garzinovi**.

*K tomuto významnému jubileu Vám blahopřejeme a do dalších let
přejeme pevné zdraví a spokojenost.*

Vzpomínáme

Dne 22. prosince 2013 by se dožila 100 let
paní **Vlasta Březinová**

Vzpomínají zpěvačky dřevohostického kostelního sboru,
synové Jaromír, Stanislav a Petr s manželkami, vnučky
a vnukové s rodinami.

Dne 27. října 2013 by se dožila 85 let
paní **Jarmila Kociánová**

Vzpomínají sokolky, zpěvačky dřevohostického kostelního sboru,
dcera Dana, snacha Jiřina, vnučky Lenka, Magda,
Radka s rodinami a vnuk Libor.

Dne 16. února 2013 by se dožila 100 let
paní **Marie Stloukalová**

Vzpomínají sokolky, zpěvačky dřevohostického kostelního sboru,
syn Jožka, dcera Marie, dcera Eliška s manželem, vnučky
a vnukové s rodinami.

Dne 4. března 2013 bylo 20 let co nás opustila
paní **Dobromila Matýsková**

Vzpomínají sokolky, zpěvačky dřevohostického kostelního sboru,
dcera Lenka, snacha Ludmila, vnučky Denisa, Lucie, Linda
a vnuk Jiří s rodinami.

Dne 21. května 2013 by se dožil 85 let
pan **Jindřich Večeřa**

Vzpomínají manželka Božena, syn Jindřich,
dcery Zlatuška a Blanka s manžely a vnoučata s rodinami.

Na rekonstrukci věže dřevohostického kostela se podíleli:
zleva Adolf Štěpáník,
tesař Robert Tuček, Jiří Kasperlík,
Josef Kužel, Robin Zehnálek,
Josef Hradílek,
vpředu Antonín Čápík
a Adolf Vašina.

Setkání dechových hudeb 2013

